

Predmet IT-98-32-A, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića

Transkripcija i redaktura transkripta: Fond za humanitarno pravo, 15.decembar 2005.

Utirak, 11. septembar 2001.

Svedok VG-32

Svedok VG-79

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.30 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA HANT: Molim da se najavi Predmet.

sekretar: *Predmet IT-98-32T, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića.*

SUDIJA HANT: Gospodine Grum (Groome), izvolite.

TUŽILAC GRUM: Pre nego što pozovem sledećeg svedoka, želim da vas obavestim o sledećem: u svetlu promene rasporeda rada Suda i nekih razgovora koje smo juče vodili, mi smo preradili naš raspored svedoka i pretpostavljam da ćemo da završimo sa izvođenjem dokaza Tužilaštva u petak 28. septembra, što je, znači, nešto ranije nego što smo predviđali. Međutim, imajući u vidu našu jučerašnju diskusiju, mislim da je to moguće i to ćemo pokušati da ostvarimo.

SUDIJA HANT: Pa, nećete biti kažnjeni ako ne uspete, ali zahvalni smo vam što pokušavate.

TUŽILAC GRUM: Pozivamo sledećeg svedoka koji će da ima pseudonim broj 32.

SUDIJA HANT: VG-32?

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Primećujem da sat nešto kasni, a u protekla tri meseca ovaj sat je uvek žurio. Pokušavamo da pratimo vreme našeg rada na ovom satu, ali, na žalost, nijedan od satova u ovoj zgradi ne radi tačno. Dakle, u svakom slučaju pokušavaćemo

da se držimo vremena koje pokazuje ovaj sat. Gospodine, molim vas lepo da pročitate svečanu izjavu koju će da vam da sudski poslužitelj.

SVEDOK VG-32: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA HANT: Izvolite, sedite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM: Mogu li da zamolim sudskog poslužitelja da malo pomeri grafoskop?

prevodioci: Mikrofon, molim.

SUDIJA HANT: Mislim da morate da ostavite uključen svoj mikrofon samo kada imamo iskrivljavanje zvuka ... Imamo li ovde iskrivljavanje zvuka?

sekretar: Nemamo.

SUDIJA HANT: Samo onda treba uvek da se isključuje mikrofon.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dobro jutro.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Dobro jutro.

TUŽILAC GRUM: Možemo li da nastavimo?

SUDIJA HANT: Da, da. Rekao sam već "gospodine Grum", što znači da imate reč.

TUŽILAC GRUM: Ja sam već, kao što smo se dogovorili, dao ovaj komad papira. Moramo li to da uvedemo u dokaze?

SUDIJA HANT: Da, to je jedini komad papira te vrste koji imamo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu, znači, sada tražim da se ovo uvrsti kao dokazni predmet 71. Svedoče, da li se vaše ime nalazi na ovom papiru?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste, znači, dobili pseudonim broj 32, kako bismo mogli da sakrijemo vaš identitet od javnosti?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM: Molim da se ovo pod pečatom stavi u spis pod rednim brojem 71.

sekretar: Dokazni predmet Tužilaštva broj 71.

SUDIJA HANT: Mi nismo dobili kopiju. Da li je Odbrana dobila kopije?

TUŽILAC GRUM: Časni sude, imam ... samo trenutak.

SUDIJA HANT: Možda biste sve to trebali da date predstavnicima Sekretarijata (Registar), pre nego što svedok dođe. To će da nam uštedi nešto vremena. Znači jedna kopija za Odbranu. To će da bude dokazni predmet 71 i on se vodi pod pečatom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, molim vas da nam ukratko kažete nešto o svom obrazovanju i radnom iskustvu

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu. Da li ste oženjeni?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, oženjen sam. Oženio sam se 1989. godine, da bi 1990. godine dobio ćerku i imam još jedno dijete, sina koji je četiri godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada bih želio da se prisjetite proleća 1992. godine u Višegradu. Da li ste vi u jednom trenutku napustili Višegrad?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da. Ja sam, faktički, napustio dva puta Višegrad. Prvi put početkom aprila 1992. godine, drugi put početkom juna, takođe 1992. godine. Međutim, drugi put pod sasvim drugim okolnostima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želeo bih da sada govorimo o onom razdoblju kada ste prvi put napustili Višegrad. Možete li da nam objasnite kada ste i zašto otišli?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Iz Višegrada sam otišao otprilike između 10. i 12. aprila 1992. godine, po izbijanju sukoba u Višegradu. Mislim da su počeli oko 5. ili 6. aprila. S obzirom da su sukobi počeli prvo po rubnim dijelovima opštine Višegrad i kako su se približavali samom centru grada, ja nisam želio da učestvujem u tim sukobima. Takođe, napominjem da nikad nisam bio politički aktivan, niti sam bio član bilo koje političke partije. S obzirom da sam apsolutno bio protiv rata i zbog sigurnosti moje porodice, odlučio sam da napustim grad Višegrad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kuda ste otišli?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Moje prvo razmišljanje je bilo da odem u pravcu ... U pravcu grada Prijepolja i dalje u Makedoniju, međutim bilo je vrlo rizično se uputiti na taj put, onda sam odlučio da odem u grad Goražde.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste se u jednom trenutku iz Goražda vratili u Višegrad?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete okolnosti, odnosno razloge zbog kojih ste se vratili u Višegrad?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Putem javnih medija sam vidjeo i čuo da je u Višegrad ušla, ušao Užički korpus i da su tadašnje vlasti u Višegradu garantovale bezbjednost svima koji se vrata u Višegrad, bez obzira na nacionalnost. I da je proglašena radna obaveza u gradu Višegradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim prvo da vas pitam o ovim garancijama koje su vam date. Recite mi na koji ste način saznali za te garancije?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Garancije su upućene javno, putem javnih medija znači televizije i radija. Upućene su od zvaničnih vojnih vlasti, od zvaničnih civilnih vlasti, u tom momentu u gradu Višegradu i od zvaničnih policijskih snaga u tom Višegradu, policijskih vlasti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je mnogo ljudi, poput vas, pobjeglo u Goražde? Takođe ste nam opisali vaš povratak i rekli ste nam da ste imali radnu obavezu. Možete li da nam objasnite šta je to radna obaveza?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Radna obaveza je obaveza svakog da se javi na radno mjesto u određenom vremenskom periodu. Ako se u tom periodu ne vrati na radno mjesto znači gubi pravo na posao, a samim gubljenjem prava na posao znači i na novčanu nadoknadu i na samu egzistenciju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete kada ste, otprilike, ponovo ušli u Višegrad?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Otprilike posle dvije sedmice, znači to je između 25. i 1. maja ... 25. aprila i 1. maja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste se vratili u Višegrad, da li se nešto dogodilo na putu nazad u grad, što je dovelo do toga da počnete da se osećate nesigurno?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete šta se dogodilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Na povratku u Višegrad, bio sam zaustavljan pet puta, na pet različitih kontrolnih punktova. I svaki put sam doživio nelagodnosti, jer napominjem da je u automobilu bila moja porodica, moja dvogodišnja ćerka, moja supruga. I da sam svaki put prilikom zaustavljanja doživio prilično nelagodnosti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko je bio na tim kontrolnim punktovima?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: To su bili pripadnici vojske.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mislite na Jugoslovensku narodnu armiju?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste se konačno vratili u Višegrad, da li ste se osećali sigurno?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da sada Pretresnom veću opišete neke od razloga zbog kojih se niste osećali sigurno po povratku u Višegrad.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Prvi razlog zbog kog se nisam osjećao siguran u Višegradu je bila učestala pucnjava po gradu. Takođe je bilo dosta ljudi muslimanske nacionalnosti koji su morali redovno da se javljaju u tamošnju stanicu policije, da bi ... Kako je vrijeme odmicalo, moja nesigurnost i moja zabrinutost postajala je sve veća.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Muslimani od kojih se tražilo da idu u policijsku stanicu, da li znate šta se njima dogodilo u policijskoj stanici?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Većina njih se nikad nije vratila.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li znate da li su neke ljude ispitivali i saslušavali u policijskoj stanici u tom razdoblju?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Spomenuli ste pucnjavu. Jeste li ikada videli da se po noći puca svetlećim mecima?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko često ste to viđali?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Skoro svaku večer.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li ikada videli vojnike iz Užičkog korpusa kako ispred mesta gde vi radite pucaju iz svog oružja?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete okolnosti pod kojima se to dogodilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Sjećam se dobro. Jedno jutro kad sam došao na posao, s obzirom da bolnica, dom zdravlja se nalazi na jednoj maloj uzvišici iznad grada ... Ja sam išao putem koji vodi ka bolnici i vidio sam vojnika koji stoji ispred zgrade bolnice, uzima pušku okreće u vazduh i puca, cijeli rafal. Mijenja okvir i ponovo puca cijeli rafal. U tom momentu sam bio prilično uplašen, nisam znao o čemu se radi, da bi po dolasku pred samu zgradu bolnice saznao da se tog momenta, da su tog momenta ljekari iz Užičkog korpusa porodili jednu ženu u tamošnjoj stanici hitne pomoći.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada vas molim da uzmete ovaj štap koji stoji na stolu sa desne strane i da nam pokažete na ovoj fotografiji gde se nalazi bolnica u Višegradu.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: ... *(svedok pokazuje)* ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: To je na levoj obali Drine?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete da sednete, hvala.

SUDIJA HANT: Da li je to jedini razlog zbog kog vam to treba? Naime, vi time zaklanjate pogled prevodiocima, oni treba da vide svedoka.

TUŽILAC GRUM: Pa dobro, onda možemo da se pozabavimo tom kartom i zatim da je vratimo.

SUDIJA HANT: Najbolje da to nikad ne stavljate dok vam ne treba, pošto to jako smeta prevodiocima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu, nisam bio svestan toga. Gospodine 32, molim vas da nam sada na ovoj fotografiji, odnosno karti, pokažete područja o kojima ćete da govorite danas tokom svog svedočenja, kako bismo mogli da uklonimo tu kartu. Uzmite ponovo pokazivač. Molim vas da nam pokažete gde se nalazila vaša kuća?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ja sam stanovao u ovoj kući.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada vas molim da pokažete kuću u kojoj ste se skrivali u vreme kada ste zarobljeni? Kako se zove to naselje?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: To naselje zove se Bikavac.

TUŽILAC GRUM: Sada to možemo da sklonite.

SUDIJA HANT: Hvala.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želeo bih da nešto razjasnimo. Ovi događaji o kojima vi govorite, oni su se odigrali dok je Užički korpus još uvek bio u Višegradu, zar ne?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite, da li vam je poznato da su u to vreme spaljene neke kuće?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, to sam i video.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da nam sada opišete šta znate o tim spaljenim kućama?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Znam samo da su te kuće pripadale Muslimanima, višegradskim Muslimanima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite, prema vašim saznanjima, koliko je kuća spaljeno nakon što ste se vratili?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ja tačno ne mogu reći koliko je tačno spaljeno, ali sam vidio par kuća koje su gorele, ali tačan broj oko samog Višegrada ne mogu da kažem, ne znam da kažem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači bilo je spaljenih kuća i u samom gradu i u okolini grada?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da. U samom centru grada, faktički u centru grada.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dok je Užički korpus još bio u Višegradu, da li ste tada приметили i neke paravojne bande u gradu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li znate njihova imena?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: U to vrijeme, za sve paravojne formacije koje su boravile u Višegradu je bilo jedno ime i zvali su se, ljudi muslimanske nacionalnosti

su ih zvali, "Bijeli orlovi", mada sam posle čuo da tu postoje i neki arkanovci i neki šešeljevci, ali uglavnom svi su imali uopšteni naziv "Bijeli orlovi"

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je poznato, da li je neka od tih paravojnih bandi imala svoju komandu u gradu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Nisam sasvim siguran, ali znam da je jedna od tih paravojnih formacija bila smještena u hotelu "Višegrad".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ih viđali svakog dana nakon što ste se vratili u grad?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne mogu reći da sam ih viđao svakog dana, ali svakog dana kad sam išao na posao sam ih viđao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su i vas u jednom trenutku zaustavili neki od pripadnika tih paravojnih formacija?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li nam opisati kada se to dogodilo i šta se dogodilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: To se dogodilo dva puta. Jedan put dok je Užički korpus boravio u gradu, drugi put posle odlaska Užičkog korpusa, jednu sedmicu posle odlaska Užičkog korpusa.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim da opišete prvi incident.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: U jednom, jednog dana kad sam se vraćao sa mog radnog mjesta, sa posla, znači, zaustavljeno je moje, moj automobil ispred hotela "Višegrad". Zaustavila su me dva naoružana lica u maskirnim uniformama, tražili su od mene da izađem iz auta i tražili su moju ličnu kartu. Jedan od pripadnika je uzeo moju ličnu kartu i uputio se u pravcu hotela, dok je drugi zatražio od mene da otvorim prtljažnik mog automobila, da otvorim prednju haubu mog automobila i pregled'o je faktički cijeli automobil. Par minuta posle, osoba koja je odnela moju ličnu kartu u hotel, se vratio sa mojom ličnom kartom, dao je čovjeku, tom drugom vojniku i rekao je: "Nema ga." Taj čovjek mi je vratio moju ličnu kartu i rekao da mogu da idem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li nam detaljnije opisati kako su ti ljudi bili obučeni, posebno kakve su oznake nosili i šta su imali na glavi?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Bili su obučeni u maskirne uniforme, oznake koje su imali, to je dvoglavi orao, na glavi su imali različite kape. Neki su imali tipične srbijanske kape, znači kapa koja je prepoznatljiva u Srbiji, drugi su imali maskirne šešire, jedni su imali beretke, tako da su različite kape imali na glavama. Ali su svi imali oznaku dvoglavog orla i svi su imali maskirne uniforme.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dvojica koji su vas zaustavili, šta su oni imali na glavi?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Oni su isto imali oznaku dvoglavog orla.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A šta su imali na glavi, da li su nosili neke kape?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Imali su kape, jedan je nosio maskirni šešir, a drugi je nosio tu tipičnu srbijansku kapu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I kako se ta kapa zove?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Mislim da se zove "šajkača".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li to ima neko značenje za Muslimane?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Sama oznaka dvoglavog orla koja se zove "kokarda", ima mnogo značenja za Muslimane.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da ste ...

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, možemo li saznati u čemu je to značenje, kada ste već pokrenuli to pitanje. Bilo bi dobro da to saznamo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, molim vas da kažete u čemu je značenje te oznake, šta to znači Muslimanima?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Znači za Muslimane isto kao i nacistički kukasti križ za Jevreje. Tu oznaku su nosili četnici Draže Mihailovića u Drugom svjetskom ratu, koji su bili saradnici sa njemačkom okupatorskom vojskom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da ste svoju ličnu kartu dali jednom od te dvojice. Kuda je on otišao sa tom ličnom kartom?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: On je otišao u zgradu hotela, posle pet minuta se vratio i vratio je moju ličnu kartu tom drugom vojniku koji je vratio meni, komentarišući to: "Nema ga tamo."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Prema vašem shvatanju, šta je to značilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: U tom momentu sam ja shvatio i razmišljao da postoji vjerovatno neki spisak u samom hotelu, spisak osoba muslimanske nacionalnosti i da je osoba koja je odnijela moju ličnu kartu vjerovatno proveravala da li ja postojim na tom spisku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li posle tog događaja ponovo vozili svoj automobil?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Spomenuli ste da su neki ljudi išli u policijsku stanicu i da se nisu vratili. Da li je bilo drugih ljudi koji su vama bili poznati, koji su nestali u to vreme dok je Užički korpus bio u gradu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je jedan od ljudi koji su nestali bio vaš lični prijatelj?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li Sudu da opišete okolnosti pod kojima je ta osoba nestala?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Radi se o doktoru Safetu Zejniloviću koji je radio kao ginekolog u Domu zdravlja Višegrad, inače moj vrlo dobar prijatelj. Moram napomenuti da je on takođe porodio i donijo na svet moju ćerku. Neposredno prije ulaska Užičkog korpusa u Višegrad, on je sa doktorom Svetozarem Uljarevićem, tadašnjim direktorom Doma zdravlja otišao u Goražde, da bi preko Čajniča, Pljevalja otišao u svoje rodno mjesto, Bijelo Polje, u Crnoj Gori. Po našem povratku u Višegrad, na insistiranje tadašnje vojne komande u bolnici, na insistiranje vlasti koje su garantovale punu bezbjednost doktoru Safetu Zejniloviću, su zamolili njegovu suprugu, doktoricu pedijatra, Šuhru, da sa vozačem Mujom Račićem odu po njega službenim sanitetskim vozilom u Prijepolje, u Bijelo Polje i da ga zamole da se vrati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se on vratio?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, on se vratio, ali, na žalost, nisam imao priliku da ga sretnem. Dva, tri sata posle njegovog povratka su došli naoružani ljudi u njegovu kuću i odveli ga. Njegova supruga mi pričala da su u tom momentu vrlo grubo postupali prema njemu, da bi, posle dva do tri dana zapalili njegovu kuću.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko je dao te garancije bezbednosti? Ko je njemu rekao da će biti siguran ako se vrati da brine o pacijentima?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Tadašnji prinudni upravnik bolnice. On je bio vojno lice iz Užičkog korpusa i vlasti, tadašnje vlasti u Višegradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je vama poznato, ko je njega odveo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ja ne mogu tačno da kažem ko ga je odveo, ali mislim da su ga odveli, odvela neka od paravojnih formacija.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Do sada smo govorili o stvarima koje su se dogodile dok je Užički korpus još bio u Višegradu. A sada bih molio da nam opišete dan kada je Užički korpus napustio Višegrad.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Mislim da je to bio 18. maj 1992. godine. Probudila me je neuobičajena pucnjava u okolini grada i po samom gradu. S obzirom da je bilo vrijeme da ja moram ići na posao, bio sam jako uznemiren i zabrinut. Po mom izlasku na glavnu ulicu koja vodi kroz cijeli grad, vidio sam jednu ogromnu kolonu vojnih vozila koja se udaljuje, koja se kretala u pravcu Užica. Shvatio sam u tom momentu da Užički korpus napušta Višegrad. S obzirom da je moja porodica takođe bila uznemirena, vratio sam se nazad kući i rekao im o čemu se radi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste videli u to vreme da gore kuće?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Po samom mom izlasku iz kuće imao sam prilično jasan pregled jednog dijela opštine Višegrad i vidio sam da po rubnim delovima opštine Višegrad gori par kuća. Po rubnim delovima grada, izvinjavam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Te paravojne snage koje ste vi spomenuli, da li su i one otišle zajedno sa Užičkim korpusom?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ranije ste govorili da ste imali dva incidenta sa ovim paravojnim bandama. Da li možete da nam opišete drugi incident, molim vas?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne mogu da se sjetim tačnog datuma. To se dogodilo kada je konvoj Crvenog krsta otišao i nakon što je grupa ljudi zarobljena u Jagodinj. Mislim da je to bilo posle 25. maja ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... Vlasnica kuće u kojoj sam živjeo me je pozvala telefonom i rekla mi da su neke osobe ulazile u moju kuću, u moj stan i da su nešto odnijele. Međutim vrata su ostala otvorena. Pitala me da li sam u mogućnosti da dođem i da zatvorim moj stan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta se desilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Dok sam bio zauzet oko popravljanja same brave, ispred kuće se zaustavio automobil i izašla su dva uniformisana lica. Dobro se sjećam da je jedan imao crvenu beretku, a drugi je imao običnu beretku, mislim da je bila plave, modro plave boje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I šta se desilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Jednostavno su došli i tražili su od moje gazdarice ključeve automobila "Mercedes" (Mercedes), koji je bio parkiran u garaži. S obzirom da vlasnik automobila je bio u konvoju koji sam pomenuo i da je skinut sa konvoja, da je izveden, u mestu Jagodinja, ona nije imala ključeve oni su bili kod njega. Oni su posle doveli čoveka da razvali bravu na mercedesu i da ga može upalit'. Dok su bili

zauzeti oko tog, jedan od njih dvojice je prišao meni i rekao je: "Da li ćete, molim vas, ući sa mnom u stan?" Ja sam ušao i sjeli smo za trpezarijski sto i on me tada pitao: "Da li hoćeš da kupiš glavu?" Bio sam vrlo iznenađen, u jedno momentu čak nisam ni razumio kako to da ja kupim glavu? Čak sam ga i upitao: "Pa kako?" A on mi je rekao: "Ne pravi se lud, nego daj devize, zlato, inače ću da te vodim i predaću te ovima iz Obrenovca. Ja nisam četnik ubica ...", doslovno je rekao ovako: "Ja nisam četnik ubica, ja sam četnik pljačkaš."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada čuli da je neko spomenuo grupu ljudi iz Obrenovca, pre toga?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Mislim da sam jednom čuo, ali to je bilo prvi put da čujem baš tako javno od jednog srpskog, pripadnika srpske paravojne formacije da javno postoji ta grupa.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je u određeno doba vaša porodica, vaša žena i dete, da li su oni u neko doba napustili Višegrad?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada je to bilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Rekao sam da sam 18. maja, po odlasku Užičkog, kada sam vidio da Užički korpus odlazi, da sam se vratio kući i to saopštio mojoj porodici. Na insistiranje moje punice, njene mame, mame moje supruge, tog dana je moja supruga, moja kćerka, njena sestra i dvoje djece i mama, su napustili grad redovnom linijom autobusa za Užice, mislim da je to bilo oko 10.00. Oko 11.00 moj bađenog mi je javio na pos'o da su oni otišli iz grada na insistiranje moje punice.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde su otišli?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: U prvom momentu su otišli u Užice, da bi iz Užica otišli kod mojih prijatelja u Prijepolje i dalje u Skoplje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim sada da vam skrenem pažnju na jedan crveni "Folksvagen Pasat" (Volkswagen Passat). Da li vam je poznato da je u Višegradu postojao takav automobil? Da li je to bio neobičan auto za Višegrad?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li znate ko je bio vlasnik tog vozila?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko je vlasnik tog vozila?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Pardon, vlasnik vozila je bila Behija Zukić i njen muž, ne mogu se sjetiti sad tačno kako se zove njen muž.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su oni bili vlasnici piljarnice u koju ste vi odlazili?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Vrlo često sam odlazio u piljarnicu u kojoj su oni bili vlasnici. Čak sam bio u piljarnici tog dana kada je muž gospođe Behije dovez'o automobil ispred, tad sam ga prvi put vidio i čestitao mu na kupovini automobila.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi u neko doba saznali za smrt gospođe Zukić?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete kako ste saznali da je ona umrla?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Nisam siguran da li je to bilo dva ili tri, dan ili dva posle odlaska Užičkog korpusa, po dolasku na posao, na moje radno mjesto, sam saznao da je te noći, ili to jutro, dovezena u mrtvačnicu gospođa Behija.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to mrtvačnica ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Nalazi se tačno iza stanice Hitne pomoći.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi radili tog dana kada je njeno telo dovezeno u mrtvačnicu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Nisam radio u tom momentu, al' sam radio taj dan dok je njeno telo bilo u mrtvačnici.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste videli tog crvenog pasata, nakon što ste saznali da je ona umrla?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li Pretresnom veću da opišete okolnosti pod kojima ste ponovo videli ovo vozilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Rekao sam, tog dana sam oko 9.30, kada je bila obično pauza za doručak u Domu zdravlja, boravio sam u zgradi uprave gdje smo obično doručkovali i kroz prozor iz kancelarije šefa, iz kancelarije doslovno Pejda Hajrudina sam vidio kada se pasat, trula višnja, zaustavio ispred, znači na parking ispred bolnice.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste videli ko je izašao iz tog vozila?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Iz vozila je izašao Milan Lukić.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi poznavali tu osobu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako ste ga poznavali?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Nisam ga poznao u smislu da smo bili prijatelji ili poznanici, ali sam ga poznao iz grada.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da opišete Sudu šta je on na sebi imao, kako je bio obučen u to doba?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Tada je bio obučen u maskirnu uniformu, na nogama je imao tenis patike i imao je plavu beretku. Takođe sam vidio da je, u tom momentu imao pušku, snajper, na kojem je bilo, na kojoj je bio postavljen prigušivač.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ranije tokom vašeg svedočenja pomenuli ste oznake dvoglavog orla, da li ste te oznake videli na njegovoj maskirnoj uniformi?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Imao je na beretki.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je u vozilu bila još jedna osoba?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste prepoznali tu drugu osobu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi se moglo reći da ste vi, do tada, živeli u svom stanu u centru Višegrada?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kad ste išli na posao, možete li da nam opišete kako ste stizali na radno mesto na drugoj strani reke?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Svaki odlazak na posao je bio, je bila jedna vrlo teška i mučna situacija jer sam morao proći kroz čitav grad glavnom ulicom. Da bi morao proći takođe ispred hotela "Višegrad", gdje su bili smješteni, rekao sam ranije, paravojne formacije. Napominjem da sam isto svakog dana kad bi prolazio pored hotela "Višegrad", svakog dana bi viđao po par automobila iz grada koje sam ja vrlo dobro poznao i čiji su vlasnici bili višegradski Muslimani.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ti automobili koji su bili ukradeni, na to mislite?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Mislim na automobile koji su bili ispred hotela "Višegrad", oni su vjerovatno bili ukradeni.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste prepoznali, recimo, da ta vozila pripadaju vašim prijateljima?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da. Čak znam i imena, par imena.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi u određenom trenutku odlučili da se preselite iz vašeg stana u centru Višegrada?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste se preselili i zašto?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Preselio sam se otprilike između 20. i 25. maja. Preselio sam se na Bikavac u kuću koju sam pokazao Sudu. Preselio sam se, tad sam mislio, iz bezbjedonosnih razloga i zato što mi je sa Bikavca do posla bilo mnogo lakše doć' jer sam morao samo jedan mali dio, jedan mali dio centra grada da prođem i da pređem most i već sam bio na poslu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U čiju ste se kuću preselili u Bikavcu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Preselio sam se u kuću, u rodnu kuću moje supruge ili u rodnu kuću njenog oca.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što ste se preselili u tu kuću, da li ste mogli da idete na posao, a da ne prolazite ispred hotela Višegrad?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Na žalost nisam, ali sam mogao da izbjegnem jedan ogroman dio centra grada i glavne ulice.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste onda u jednom trenutku prestali da radite?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li Pretresnom veću da opišete zašto ste prestali da radite?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Moj poslednji radni dan, kad sam se vraćao sa posla i negde na putu između željezničkog mosta i hotela "Bikavac", sam sreo jednog mog poznanika srpske nacionalnosti, koji je u momentu kad me je vidio bio jako začuđen i rekao mi je doslovno: "Pa, prijatelju, šta ti radiš još uvijek ovdje?" Ja sam mu rekao da idem na posao, da idem s posla, a on mi je rekao: "Pa ti nisi normalan." Kad sam ga upitao: "Zašto?", rekao mi je: "Pa, čovječe, ako te vide na ulici i ako te uhvate na ulici ubiće te bez razmišljanja. Skloni se gdje znaš."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je rekao na koga je mislio kad je rekao: "Oni"?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da. Rekao je: "Ako te uhvate ovi iz Obrenovca."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je taj vaš poznanik Srbin, da li je on imao bilo kakve veze sa vojskom?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, on je bio u uniformi i imao je naoružanje sa sobom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kom je on delu vojske pripadao?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Mislim da je pripadao dijelu srpske vojske, znači lokalne, da l' Teritorijalne odbrane, u tom momentu ne znam kako se zvala, al' znam posle da se zvala srpska vojska.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Bikavac, to je brdo u predgrađu, na izlazu iz Višegrada, zar ne?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Pa, prije bih rekao da je to brdo u predgrađu Višegrada.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali jeste brdo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Iz kuće gde ste vi boravili, da li ste vi mogli da vidite delove grada odatle?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Iz potkrovlja kuće u kojoj sam boravio mogao sam da vidim prilično veliki dio grada.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada videli da gore kuće ili zgrade u gradu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da Pretresnom veću opišete ono šta ste videli.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Vidio sam par puta da gore kuće u mjestu Crnča, jer se to mjesto jako dobro vidi sa tog, iz te kuće. Takođe, u predvečerje, tačno se ne mogu sjetiti datuma, se iz grada dizao ogroman stub dima. Nisam znao šta tačno gori u gradu, ali je iz dva pravca dolazio dim, tako da sam posle, a to ću cenjenom Sudu reći, vidio da su izgorele obadvije džamije u gradu Višegradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li, u stvari, hoćete da kažete da ste videli da gore te džamije, ali da se tek kasnije shvatili da su to bile džamije?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ja sam samo vidio dim, ali sam posle shvatio da su to bile džamije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste videli da gore muslimanske kuće u nekom drugom selu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne, vidio sam samo da gore u Crnči.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što ste prestali da idete na posao, šta ste radili?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Nisam radio ništa, u stvari sam se skrivao u kući mog punca.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde se se tačno skrivali?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Skrivali smo se, znači, moram napomenuti da nisam boravio sam u kući mog punca, da je tu bio i moj bađenog, znači njegov drugi zet. I da smo se nas dvojica skrivali u jednom malom podrumu, u podrumu kuće, iza jednog velikog ormara, s obzirom da je podrum kuće bio prilično taman, prilično mračan. Mislili smo da je tu prilično bezbjedno i da nas, ako neko dođe i uđe u podrum, neće moći vidjeti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je vaš tašt bio u kući dok ste bili tamo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da on je bio isto u kući, ali on se nije skrivao. Jednostavno je objašnjavao to da je on stariji čovjek i da nije nikad nikome ništa učinio našao i da nema razloga da se skriva ni od kog.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A ostali članovi njegove porodice, da li su oni bili u kući ili su pobjegli?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne, rekao sam već ranije da je njegova supruga otišla zajedno sa mojom porodicom, a njegov sin takođe je napustio Višegrad, kad smo svi napustili Višegrad, on se nije vraćao u Višegrad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ta druga osoba koju ste spomenuli, da li nam možete reći njegovo ime?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Zvao se ...*(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)*...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da bi samo razjasnili, u to vreme ste u kući bili samo vas trojica?

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, ako je to ime pašenoga, onda ćemo morati da izbrišemo njegovo ime.

TUŽILAC GRUM: On je jedna od žrtava u ovom predmetu.

SUDIJA HANT: Da, ali radi se o pašenogu ovog svedoka, tako da moramo da vodimo računa. To može da se izbriše, ali kada pripremate ove spiskove pseudonima, morate da vodite računa o tome.

TUŽILAC GRUM: Uredu, časni Sude.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, da li ste ikada probali da odete iz Višegrada?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da opišete Sudu šta se desilo kad ste pokušali da odete iz Višegrada?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Pokušao sam da odem iz Višegrada, ne mogu se tačno sjetiti datuma, ali mislim da je to bilo posle 25. maja i zaustavljen je autobus na kontrolnom punktu Dobrun, odakle sam vraćen jer nisam posedovao papir, dozvolu vlasti iz MUP-a, vlasti ili stanice milicije u Višegradu, nisam imao dozvolu da napustim grad. I vraćen sam od strane policije na kontrolnom punktu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to bio obični autobus koji je napuštao grad?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, redovna linija.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko vam je rekao da nemate potrebnu dozvolu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Rekao mi je policajac na kontrolnom punktu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je rekao šta treba da uradite da biste dobili te potrebne dozvole?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Rekao mi je da treba da odem u stanicu policije i tražim dozvolu za napuštanje grada.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste to i uradili?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete šta se desilo kada ste otišli u policijsku stanicu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Otiš'o sam u policijsku stanicu, mislim da je bilo negdje oko 9.30. ili 10.00, nisam siguran tačno vrijeme. Ispred policijske stanice je bilo dosta naroda, većinom žena. Bilo je vrlo teško proći do samog ulaza u stanicu. U tom momentu je iz stanice izašao jedan moj poznanik koji je takođe radio u policiji. Pitao me zašto sam ja tu. Rekao sam da sam došao da tražim dozvolu za napuštanje grada. On mi je rekao da će mi on pomoći. Pomogao mi je, faktički, da uđem u stanicu i on mi je završio dozvolu. Tako da sam imao dozvolu za napuštanje grada.

Po izlasku iz policijske stanice vidio sam da su osobe koje su čekale ispred na ulici vrlo uznemirene i vidio sam da je jedna djevojka koju sam dobro poznavao, plače. Prišao sam je i pitao šta je, rekla mi je: "Odvedoše mi brata." Kad sam je pitao: "Ko, šta?", rekla mi je: "Odvedoše ga u crvenome 'Pasatu'." Osoba koju su odveli ili njen brat, se zvao Safet Avdagić i bio je taksista u Višegradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi shvatili da se radi o istom crvenom pasatu, u kome ste nekoliko dana ranije videli Milana Lukića?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada pokušali ponovo da uđete u redovan autobus i da napustite grad?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne, jer se nisam usuđivao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta ste radili posle toga?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Poslije toga sam boravio cijelo vreme na Bikavcu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim sada da vam skrenem pažnju na 7. juni 1992. godine, da li se sećate tog datuma?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da Sudu opišete okolnosti koje su dovele do toga da vas zarobe srpske paravojne snage?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: 7. juna u popodnevrim satima smo se, kao što sam već ranije rekao, skrivali u podrumu. S vremena na vrijeme smo običavali izaći u jedno malo predsoblje iz kog se ulazilo u podrum i vrata pravo su vodila u stambeni dio prizemlja. I običavali smo izaći tu i sjesti na jednu malu klupicu. U jednom momentu sam čuo automobil i pogledao sam u pravcu hotela "Bikavac", u pravcu ulice koja vodi na Bikavac. I vidio sam da auto, žuto, žuti automobil marke "Zastava 101", se približava kući i mi smo brzo utrčali u podrum. Dok je osoba koja je bila sa mnom, zauzimala položaj iza ormara, ja sam kroz jedan mali prozorčić koji je gledao na raskrsnicu ispred kuće, gledao šta će i gde će automobil. On se uputio u pravcu Banpolja. Ne znam tačno kol'ko je vremena prošlo, ja sam i dalje čekao kad će se vratiti. Međutim, u jednom momentu sam samo vidio da automobil dolazi. Automobil je bio ugašen, s obzirom da je nizbrdica, automobil je bio ugašen i zaustavio se na raskrsnici ispred kuće. U tom momentu sam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine 32, želim samo da vam postavim nekoliko pitanja. Taj automobil, da li ste prepoznali taj automobil koji ste videli?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: U momentu sam prepoznao automobil koji se zaustavio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta ste prepoznali, čiji je to bio automobil?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: To je bio moj vlastiti automobil.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A gde ste vi ranije ostavili automobil?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Automobil sam ostavio ispred stana u kom sam stanovao, kuće koju sam ranije pokazao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: To nije bio prvi put da je pokraj te kuće prošao neki automobil?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta biste obično vi i ostali činili kada bi auto prošao ispred kuće?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Mi bi, kao što sam rekao, utrčali u podrum i sakrili se, obično bi se osoba koja je boravila sa mnom sakrila prva, a ja bi kroz taj prozorčić gledao šta će se desiti: da li će se zaustaviti na raskrsnici ili će se uputiti dalje. Ako bi se zaustavili na raskrsnici, onda sam ja imao isto dovoljno vremena da se i ja sakrijem iza ormara. Dok, kad bi se automobil udaljio, tad bi došao moj punac i rekao da su otišli, da je bezbjedno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko ste se puta morali tako sakrivati?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Dnevno, na desetine puta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada bih želeo da se vratimo na onaj trenutak kada ste rekli da ste po drugi put primetili taj automobil. Možete li da kažete šta ste tada primetili?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Primjetio sam da iz automobila izlazi jedna osoba i u tom momentu je jedna starija žena prolazila preko raskrsnice i čuo sam da je nešto pita. Međutim, isto sam čuo da žena klima glavom, da ne zna i osoba koja je pitala je rekla: "Pa tu mora negdje bit" prilično drsko i glasno. I onda je ponovo sjeo u automobil i, takođe, ponovo sa ugašenim motorom, pustio automobil da rula nizbrdo prema hotelu "Bikavac".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi tada smatrali da ti ljudi vas traže?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta se desilo nakon što je auto sa ugašenim motorom sišao niz padinu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ja sam iz tog podruma ponovo izašao ispred ulaza, da bi kroz prozor i zavjesu s druge strane mogao vidjeti da li je automobil se udaljio

potpuno u pravcu grada. I vidio sam da se zaustavio ispred prve kuće prema gradu, gdje su izašli iz automobila i, u prizemlju je bilo dve velike garaže, lupali su na vrata pokušavajući da ih otvore. Međutim nisu uspjeli, vratili su se, sjeli u automobil i uputili se u pravcu grada. U tom momentu sam sjeo na tu klupicu, vjerovatno da bi se malo rasteretio, izvadio sam cigaretu i zapalio je.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je mesto na kojem ste tada sedeli bilo ispred ili iza kuće?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: To je bilo ispred ulaza u kuću, a ako gledamo sa raskrsnice, to je, znači, s druge strane kuće, u pravcu brda Grad i u pravcu naselja, malo udesno, Megdan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, u vreme dok se tamo sedeli i pušili cigaretu, gde je bio vaš tast?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: U momentu dok sam sjeo i zapalio cigaretu, moj punac je bio tu ispred, komentarisali smo kako je automobil otišao. Za to vrijeme druga osoba je bila još uvijek u podrumu. U jednom momentu punac se uputio do obližnje, do obližnjeg stambenog objekta, to jest gdje je on, do njegove štale i na putu do štale sam vidio da je držao ruke na leđima i u jednom momentu mi je rekao, dao znak da se sklonim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Upravo ste napravili jedan pokret rukom prema nazad, da li je to isti pokret koji je napravio vaš tast?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, samo što je on imao ruku skroz iza leđa i pokazao mi je da se sklonim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi shvatili šta taj signal znači?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Shvatio sam vrlo dobro što taj signal znači i pokušao sam da ponovo uđem u podrum, međutim da bih ušao u podrum morao sam da pređem cijeli otvor, znači cijeli otvor koji je gledao u pravcu mog punca i u pravcu grada i u momentu kad sam pokušao da pređem, vidio sam da iz pravca Megdana kroz njegovu baštu prilaze skupina naoružanih vojnika i shvatio sam da su me u tom momentu vidjeli.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Iz kog smera su dolazili?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Oni su dolazili iz smjera grada i Megdana.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas opišite nam najbolje što se možete setiti šta su oni nosili toga dana?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Bili su obučeni, svi su nosili maskirne uniforme. Nekolicina njih je imala maskirne čarape na glavi, maskirne kape na glavi. Dok je

većina njih imala samo obične beretke na glavi. Neki su imali i šešir, jedan je od njih imao šešir na glavi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je neko od njih nosio i dvoglavog orla kog ste ranije spominjali u vašem svedočenju?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je njih nosilo tog orla?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Direktno sam, osobe koje su bile najbliže meni, znači nisam tačno znao kol'ko ih je bilo, ali one osobe koje su bile najbliže meni, koje su sa mnom komunicirale su nosile te oznake.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pomenuli ste da je najmanje jedan od njih imao balaklavu, odnosno neku vrstu čarape ili kape naglavi. Da li je to nešto što pokriva lice?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Oni koji nisu imali ništa ništa što bi im prekrivalo lice, jeste li među njima nekoga prepoznali?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Prepoznao sam Milana Lukića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta se zatim dogodilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Rekao sam da, u tom momentu kad sam pokušao da uđem u podrum kuće, sam shvatio da sam primjećen i da ne bih rizikovao da i osoba koja je već bila u podrumu takođe bude primjećena, pokušao sam mu šapatom dati do znanja da su tu. Međutim, vidno uplašen, moj punac se vratio do mene. Ne znam iz kog razloga je osoba koja je bila u podrumu izašla, takođe, vjerovatno ne shvatajući šta se dešava ispred ili da ne bi u slučaju da ga nađu u podrumu, uvalio u nevolju i našeg punca ... U tom momentu su prišla dvojica od vojnika, jedan je stao kod nas, a drugi je ušao u stambeni dio prizemlja. Pretresao, dok su ostali ... Sam mogao primjetiti, pretresali gornje spratove kuće. Nekol'ko minuta poslije je došao Milan Lukić kojeg sam ranije spomenuo i zatražio je od nas lične karte. Kada sam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim na trenutak da vas zaustavim da razjasnimo jednu stvar. Znači, prvi pripadnici paravojnih formacija koji su vas videli, prva osoba koja vas je videla, to je bio Milan Lukić?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Želim da pojasnim da su oni dolazili iz pravca Grada raspoređeni u jedan red, tako, kad sam ja pokušao da uđem u podrum, u tom momentu su me najmanje četvorica njih mogla vidjeti, jer su bili vrlo blizu jedan drugog, nisu možda bili po dva-tri metra jedan od drugog, tako da su imali vrlo dobar pogled na mene.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li je Milan Lukić bio među tom prvom četvoricom?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, ali on nije prošao direkt meni, nego je otišao pored vode koja je, pored česme, znači vode, otišao okolo i otišao na gornji, na gornji sprat.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste među drugima prepoznali nekoga? Molim vas da nam opišete šta se dogodilo nakon što su vas ti ljudi uhvatili?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Pošto su, pošto nam je uzeo lične karte, ja sam pokazao moju dozvolu za napuštanje grada. Međutim, Milan je tu dozvolu doslovno ovako stavio u zub, pocjepao i bacio, malo je nogom zgazio. Onda me je pitao: "Zašto se kriješ ovdje?" Ja sam rekao da se uopšte ne krijem i rekao sam mu: "Jesi vidio gdje sam stajao, znači da se nisam krio". Rekao je, pošto je stavio lične karte u džep košulje, rekao je da pođemo sa njima. S obzirom, kad smo polazili, pošao je i punac, međutim, on je rekao: "Ti ostani." Izašli smo na ulicu koja vodi u pravcu Grada. Želim da napomenem Sudu da Grad koji pominjem se ne odnosi na grad kao grad, nego se odnosi na brdo, uzvišenje koje se zove Grad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li Sudu da opišete kako je to mesto izgledalo u to vreme. Da li su ulice bile prepune ljudi ili su bile prazne?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Izgledalo je prilično pusto. Znače, iako je bilo ljudi oni nisu smjeli izlaziti iz kuća, jednostavno su bili zadržani duboko u svoje kuće, tako da je to područje izgledalo faktički sablasno, pusto.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A to je, znači, uglavnom muslimanski deo grada, znači, Bikavac?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne cijeli, ali taj dio, pošto veće područje se zove Bikavac, taj dio je većinom muslimanski dio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada bih želeo da se vratimo na trenutak kada vi napuštate kuću vašeg tasta sa tim ljudima. Molim vas da nam kažete kuda su vas odveli?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Oni su nas prvo povelili, rekao sam, putem prema brdu Grad. Milan Lukić je išao prvi, ja iza njega, iza mene osoba koja je boravila sa mnom i iza nas je išao jedan vojnik sa automatskom puškom. Imao je na glavi maskirni šešir sa oznakom dvoglavog orla. Dok smo prelazili tih 200 metara tim putem, prema brdu Grad, vrlo jasno sam vidio Milan Lukića sa svojom puškom snajper koja je imala na sebi prigušivač. Takođe sam primjetio da cijelo vrijeme drži pušku za ručicu i da jedan prst drži na okidaču. S obzirom da je puška snajper prilično dugačka i još ako dodamo, kad doda se prigušivač, ona je prilično dugačka, tako da je

cijelo vrijeme kad bi išao, nosio je malo ovako na stranu, da ne bi dofaćala zemlju. Takođe, u jednom momentu sam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Samo jedan trenutak, ako dozvolite da vas prekinem. Znači rekli ste da je on držao pušku na desnoj strani, da li to znači da je on držao tu pušku na način kako ste upravo pokazali svojom rukom, prema desnoj strani?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li na njegovoj uniformi primetili nešto što govori da on radi za policiju?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, u tom momentu nisam rekao da je na sebi imao maskirnu uniformu, ljubičasto plavu, mislim da je bila i na rukavu košulje je pisalo "Policija", ćirilicom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A šta je nosio na glavi, da li se sećate?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Na glavi je nosio beretku, plavu, modro plavu beretku, takođe sa oznakom dvoglavog orla i na džepovima košulje po jednu, istu takvu oznaku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možete otprilike da nam kažete kada je on rođen? Odnosno, koliko je tada imao godina?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Pa otprilike tada je mogao imati 22, 23 godine, ne više, 23, 24 godine, tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam, koliko se možete setiti, koliko je bio visok?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Pa otprilike je bio visok, bio je otprilike moje visine, znači oko 185 santimetara. Vrlo ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koja mu je bila boja kose?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Svetlija boja kose.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li znate gde je rođen?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Rođen je u mjestu, mislim da je rođen u mjestu Rujište u koje pripada opštini Višegrad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U vreme kada ste ga videli, koje sada opisujete, da li vam se činilo da je možda na nekim drogama?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: U jednom momentu, mi se to učinilo zato što sam na, dok nas je ispitivao ispred kuće, vidio na ruci jedan mali flaster. To može značiti

da je bio kod ljekara da je primio injekciju ili, ja ne znam tačno, ali u tom momentu sam mislio da je pod dejstvom droga, ali nisam siguran.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osim tog flastera, da li ste možda primetili nešto u njegovom ponašanju što vas je navelo da je on možda na nekim drogama?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kuda ste zatim odvedeni?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Posle 100-200 metara smo skrenuli desno i uputuli se u pravcu Megdana kroz jednu livadu. Napominjem, dok smo mi prelazili taj put, ostali vojnici su pretresali obližnje kuće. Posle toga smo došli do kuća koje su negdje u pravcu hotela "Bikavac" i dobro se sjećam, u jednoj kući, zadnjoj u nizu, smo, ispred kuće smo zaustavljeni.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ovi drugi vojnici, odnosno ljudi za koje ste rekli da su vojnici, možete li nam nešto detaljnije opisati kojoj su to vojnoj jedinici pripadali i da li su bili pripadnici nekih paravojnih formacija?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ja tačno ne znam kojoj vojnoj jedinici su pripadali, ali mislim da su bili pripadnici paravojnih formacija. Nigdje nisam vidio službeno da je, oznake koje su oni imali, nigdje nisam vidio da su to službene oznake niti policije, zvanične policije, niti zvanične, zvaničnih vojnih snaga, u to vreme u gradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opisali ste da ste dovedeni u ulicu u kojoj se nalazi hotel "Bikavac", da li je to tačno?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne bi rekao da je to ulica u kojoj se nalazi hotel "Bikavac", ali kad izađete na kraj te ulice i pređete preko, znači preko ulice koja vodi nizbrdo, doći ćete pred, na plato hotela "Bikavac" i jednog objekta koji je prije bio prodavnica jedna, velika prodavnica.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to slepa ulica?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, to je slijepa ulica.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su vas odveli u neku kuću u toj ulici?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, rekao sam da smo se zaustavili ispred kuće, znači poslednja kuća u nizu, sa strane ulice gledajući od hotela "Bikavac", znači poslednja kuća u nizu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li Sudu opisati šta ste primetili dok ste bili u toj kući?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Prvo je u kuću ušao Milan Lukić i izvršio pretres kuće. Dobro se sjećam da je otišao prvo na sprat jer iz tog hodnika, iz jednog predsoblja, stepenice vode na sprat. Otiš'o je na sprat, posle se vratio i pregled'o sve prostorije, ostale prostorije u prizemlju. Iz jedne prostorije je izašao, vjerovatno vlasnik kuće, stariji čovjek kojeg ja nisam poznao. Kad je, se uvjerio da je sve čisto, rekao je da uđemo i mi smo ušli. On je izašao napolje i udaljio se. Dok smo mi stajali i čekali u tom hodniku, na vratima je stajao vojnik ili osoba koja je cijelo vrijeme išla iza nas na putu od kuće do tog mjesta. Ta osoba koja je stajala na vratima, dobro je, dobro se sjećam imala maskirni šešir malo zavijen ka gore, više kao kaubojski šešir, ali maskirni, čak mogu reći da je bio jako prijatan, da je u jednom momentu dok sam ja sjedio na tim stepenicama koje vode na sprat, čak i razgovarao sa osobom koja je bila sa mnom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je on bio jedan od pripadnika paravojnih formacija koji su vas na samom početku zarobili?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, da i rekao sam da je on išao cijelo vrijeme od kuće kad smo izašli, cijelo vrijeme iza nas. Rekao sam da je Milan išao prvi, ja, pa osoba koja je bila sa mnom, da je on cijelo vrijeme išao iza nas sa oružjem. Cijeli put do te kuće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li tu osobu prepoznali, da li je on iz Višegrada?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne, nisam je prepoznao i ne znam odakle je.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je ta osoba bila naoružana?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, imala je, bila je naoružan puškom tipa "kalašnjikov" (kalashnikov).

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je taj vojnik takođe razgovarao i sa vašim pašenogom?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete taj razgovor?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Rekao sam, dok sam ja sjedio na tim stepenicama i razmišljao o tome šta se desilo, šta se može desiti, prelistavajući čitav moj život dotadašnji da li sam ikad išta uradio što je loše, da li sam se zamjerio ikad ikome, u tom momentu nisam mogao naći nijedan detalj koji bi mogao pokazati, ukazati na to da sam ja nekome učinio nešto nažao, da sam se s nekim zamjerio. Za to vrijeme dok sam ja bio zaokupljen tim mislima, osoba koja je bila sa mnom je pitala vojnika na vratima ... U stvari vojnik, izvinjavam se, vojnik koji je stajao na vratima je pitao osobu koja je bila sa mnom, doslovno ovako, pitao ga je: "Da li imaš djece?"

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, možda bi svjedok moga da nastavi da odgovara na vaša pitanja posle pauze?

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Rasprava će da se nastavi u 11.30.

(pauza)

SUDIJA HANT: Nastavite sa ispitivanjem, gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala, časni Sude. Prekinuli smo dok ste nam pričali kako je vojnik pitao vašeg pašenoga da li ima decu.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta je vaš pašenog odgovorio?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Odgovorio je: "Imam. Imam dva sina."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je vojnik odgovorio nešto vašem pašenogu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete šta mu je odgovorio?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Rekao je doslovno ovako. Sjećam se svake riječi. Reкао je: "Šta si čekao do sad? Zašto nisi pobjegao?"

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su još o nečemu razgovarali?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete o čemu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Pitao ga je da li može da razgovara sa Branimirom Savovićem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko je bio gospodin Savović?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Gospodin Savović? Mislim da je bio predsjednik Srpske demokratske stranke u opštini Višegrad. Inače je bio vrlo, vrlo dobar prijatelj ove osobe. Mislim da je u to vrijeme bio na funkciji predsjednika opštine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I kažete da je bio dobar prijatelj vašeg pašenoga?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Vrlo, vrlo dobar prijatelj. Zajedno su putovali bezbroj puta, bezbroj puta su sjedeli zajedno. Posećivali su se i kod kuće, takođe. Ne samo da su se sretali u gradu, već su jedan drugom posjećivali kuće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I šta je vojnik odgovorio?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Odgovorio je: "Ne znam, moram pitati Milana kad se vrati."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se u neko doba Milan Lukić vratio?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne mogu tačno reći kol'ko je vremena prošlo. Moram napomenuti da, tad u tom momentu meni vrijeme nije predstavljalo ništa. Svaki minut za mene je bio cijela vječnost. Tako da tačno, sa preciznošću sad ne mogu odgovoriti kol'ko je vremena od stvari, od dešavanja do dešavanja prolazilo, ali, posle možda desetak, petnaest minuta, u istu kuću je doveden Hasan Mutapčić. Da bi, malo zatim u istu kuću doveden, izvinjavam se, doveden je Hasan Mutapčić i njegov sin koji je u to vrijeme mogao imati 12 do 13 godina. Dobro se sjećam da je taj dečko imao na sebi sportski šorc i, plave boje, i sportsku majicu žute boje. Dečko je, dijete je izgledalo vrlo, vrlo uplašeno. Maltene njegovo cijelo tijelo se treslo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko je doveo Hasana Mutapčića u tu kuću?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: S obzirom da sam sjedio na stepenicama koje vode na sprat i nisam mogao vidjeti ko je doveo Hasana do ulaza u kuću. Samo sam vidio kad je on ušao unutra.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su u tu kuću dovedeni i drugi ljudi?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete te ljude? Želim samo da vas podsetim da je jedna od tih ljudi zaštićeni svedok, svedok broj 14.

SUDIJA HANT: U redu, treba onda da vidite da li on ima pred sobom taj dokument i da mu pokažete. Bar se nadam da ima taj dokument.

TUŽILAC GRUM: Nema, časni Sude.

SUDIJA HANT: Ali u tome je čitava svrha tog dokumenta.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ja sam ranije, danas, stavio tu taj dokument. Nisam siguran gde je on sada.

SUDIJA HANT: Imate li jednu kopiju viška?

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ja sam sasvim siguran da ovaj svedok pamti broj.

SUDIJA HANT: U redu, ali bez obzira treba mu dati da ispred sebe ima tu kopiju.

SVEDOK VG-32: Da, video sam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete te druge ljude koji su dovedeni u kuću?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Posle par minuta, posle Hasana Mutapčića, u kuću je doveden Ekrem Džafić i njegov otac, Meho Džafić. Obadvojicu sam vrlo dobro poznao. Posle je dovedeno još ljudi od ... Otprilike nas je bilo tu od 10 do 13. Međutim, u tom momentu je najmanje za mene bilo važno da brojim kol'ko je ljudi boravilo u toj prostoriji, ali sigurno mogu reći da nas je bilo više od 10.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Od tih ljudi koji su dovedeni u kuću, da li ste nekoga od njih prepoznali?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Rekao sam da sam znao Hasana Mutapčića i njegovog sina, kao i Mehu i Ekrema. Ostale ljude nisam poznao, s obzirom da ja nisam živio u tom djelu grada, tako da vjerovatno ti ljudi, ili su živjeli tu ili su iz obližnjih sela kao izbjeglice boravile u gradu. Međutim, ja ne znam tačno ko su ti ljudi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Meho i Ekrem, da li su oni bili rođaci?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ekrem je bio sin od Mehe, to je znači bio otac Meho i sin Ekrem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li znate gde su oni stanovali?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Oni su stanovali u blizini te kuće u kojoj smo mi tog momenta boravili. Nisam siguran da li je to druga ili treća kuća u tom redu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta se onda desilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ponovo se vratio Milan Lukić u kuću i naredio je da stanemo u polukrug i rekao je u tom momentu da sve vrijednosti koje imamo kod sebe, zlato, pare, satove, lična dokumenta, da sve stavimo na sredinu te prostorije. Takođe je naredio da izujemo cipele i skinemo čarape. Kada smo to sve uradili kako je naredio, rekao je još i ovo: "Ako nađem kod bilo koga nešto da nije stavio na sredinu prostorije, ubiću ga."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zašto su vas naterali da skinete cipele i čarape?

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, kako on može da odgovori na to? Možete da ga pitate da li su im rekli zašto skidaju čarape i cipele. Vi to radite vrlo često i nisam siguran da li je to važno, ali ako jeste važno, molim vas da to uvedemo kako treba.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine, da li su vam rekli zašto treba da skinete cipele i čarape?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta se desilo nakon što su ti zarobljeni ljudi stavili sve svoje vrednosti na sredinu, na pod?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Prišao je Milan Lukić, čučnuo pored i počeo da pregleda, od novčanika do novčanika, od stvari do stvari. Dobro se sjećam kad je došao na red moj novčanik, otvorio je novčanik, pogledao unutra, ja sam tu imao par adresa mojih, rodbine u Sarajevu. Pitao me: "Ko su ovi?" Ja sam rekao da je to moja rodbina koja živi u Sarajevu. Rekao je: "Dobro." U novčaniku sam imao i jedan dolar koji sam cijelo vrijeme nosio računajući da mi taj dolar donosi sreću. Kada je našao taj dolar rekao je: "Pa rekli ste da nemate deviza, a šta je ovo?" i onako cinično se nasmejao i taj dolar sastavio sa ostalim novčanicama koje su bile u to vrijeme domaće valute. Da bi, kad je završio pregledanje dokumenata, ustao i nogom te sve dokumente odgurnao iza vrata.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A šta je uradio sa novcem?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Dobro se sjećam da je to sve savio, znači zajedno sa mojim dolarom i stavio u džep košulje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I šta se onda desilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Posle toga je naredio da obujemo cipele i čarape. Pitao je u jednom momentu čiji je auto "jugo" maslinaste boje, u garaži tu blizu. Meho Džafić je rekao da je to auto njegovog sina, starijeg sina Osmana kojeg je on ostavio kod njega na čuvanje. Pitao ga je: "Da li imaš ključeve?" Rekao je: "Imam, ali su u kući." Onda je rekao: "Pođi sa mnom." I njih dvojica su izašli.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam pitanje o Mehi Džafiću, da li znate gde je on radio?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Meho Džafić je bio po zanimanju konobar i radio je u ugostiteljsko-turističkom preduzeću "Panos". Najviše vremena je radio, u to vrijeme što sam ja boravio u gradu, je radio u restoranu "Panos" u centru grada. Mislim da je radio i u ostalim, pošto to ugostiteljsko preduzeće je imalo par restorana, ali mislim da je većinu vremena radio u većim restoranima u samom centru grada, u blizini opštine i suda višegradskog.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se u neko doba Milan Lukić vratio sa tom dvojicom ljudi?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Napominjem da je on otišao samo sa Mehom Džafićem. Posle izvjesnog vremena se on vratio sam. I na ulazu u taj hodnik, vojnik koji je stajao na vratima ga je pitao: "Milane, ovaj čovjek hoće da razgovara sa Branimirom Savovićem."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A šta je rekao Milan Lukić?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Milan Lukić je doslovno rekao: "Jeb'o mu on mater."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I šta se onda desilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Posle toga je, jednostavno, prstom rekao: "Ti, ti, ti, ti, pođ'te sa mnom."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li upravo pokazujete da je izabrano četvoro ljudi?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kojih četvoro, ako znate?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da. Ja, Ekrem Džafić, Hasan Mutapčić i osoba koja je cijelo vrijeme boravila sa mnom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vaš pašenog?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što je na vas pokazao, nakon što vas je odabrao, šta je uradio?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: On je izašao prvi, mi smo izašli za njim i uputili se na prednju stranu kuće, znači na završetak te slijepe ulice.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I šta se tu desilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Dobro se sjećam kad sam izašao, znači kad smo izašli na sami kraj ulice, vidio sam da stoje dva automobila parkirana. Prvo auto, znači od mjesta gdje sam ja boravio u tom momentu, je bio "jugo" maslinaste boje, vlasništvo Osmana Džafića, sina Mehe, znači auto koje su, koje je on otišao sa Mehom da uzme ključeve. A ispred, desetak metara, nisam siguran tačno kol'ka je razdaljina, ali vrlo blizu ispred je stajao "pasat" trula višnja, isto ono auto o kojem smo danas već raz ... Koje smo već danas pominjali. Pored auta ...

SUDIJA HANT: Da li mislite na drečavo crvenu boju ili tamnocrvenu boju?

prevodioci: Greška prevodioca, izvinjavam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to isto vozilo koje ste vi spominjali ranije tokom vašeg svedočenja?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, to vozilo je imalo boju trula višnja, tako smo je mi zvali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da nastavite.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Pored "pasata" sam vidio da stoje dvije osobe, u tom momentu ih nisam poznavao, a pored juga je stajao Meho Džafić. Kada smo se približili autu, Milan je upitao: "Ko ima vozačku?" Odgovorio sam: "Imam ja." I instinktivno sam pošao da sjednem za mjesto, za upravljač automobila. On je rekao: "Ne, ne. Ti stani." Posle toga je Ekrem rekao da ima i on. Međutim Ekrem je bio vidno uplašen i onda je on rekao: "Ti ćeš da voziš." Posle toga je rekao meni da uđem u automobil. Ušao sam i sjeo na mjesto iza vozača. Napominjem da auto "jugo" ima samo dvojna vrata, znači vozač i suvozač. Prošao sam na vrata od vozača. Znači, obori se sjedište i ja sam prošao i sjeo od pozada. Posle toga je rekao Mehi da uđe. Meho je ušao na druga vrata i takođe sjeo pored mene. S obzirom da automobil jugo nije baš konforan automobil, to je prilično mali automobil, rekao je Mehi: "Pomakni se još, još, još, još, još, još." Tako da u jednom momentu Meho, koji je poprilično krupan čovjek, je sjedio bukvalno meni u krilu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko je još seo na zadnje sedište?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Posle toga je ušao jedan od vojnika. Isti onaj koji je stajao, u onom momentu, ispred kuće u kojoj su nas našli. Znači on je stajao s nama dok su ostali pretresali kuću.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete ko je, osim Mehe ili Ekrema, bio na prednjem sedištu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Na prednjem sjedištu znači, je sjeo Ekrem za mjesto upravljača, a na mjesto suvozača je sjeo bađenog.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu i šta se onda desilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: U jednom momentu, znači pre nego što smo, što je startan automobil, otvorio je, Milan je otvorio vrata od suvozača i rekao Ekremu: "Pravac Banja." Ovaj je rekao: "Dobro." Posle toga se on udalji i sjeo za upravljač "pasata".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je poznato mesto po imenu Banja?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li, molim vas, da Sudu opišete gde se to mesto nalazi u odnosu na centar Višegrada?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: U odnosu na centar Višegrada nalazi se sjeverno, znači u pravcu rijeke Drine. Ako pratite tok rijeke Drine nekih kilometara, tu se odvaja, u mestu Sase se odvaja put desno i možda posle tri-čet'ri kilometra dođete do hotela "Vilina vlas" i Višegradske Banje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se još nešto desilo u toj ulici pre nego što ste krenuli u tom pravcu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete šta se onda desilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Rekao sam da sam pored "Pasata" vidio dvije osobe, te dvije osobe su sjele u automobil, nisam siguran koji raspored. Takođe, Hasan Mutapčić je isto sjeo u automobil "Pasat". Kada smo pošli, na samom izlazu te ulice, "Pasat" je stao tako da smo mi pored njega prošli i nastavili put prema gradu. Na samom ulazu u grad, znači ispod mjesta željeznički most, se skrene desno. Tad sam imao pogled, znači kad je automobil skrenuo desno, tad sam jasno mogao vidjeti da stara džamija koja je, koja se nalazila u centru grada, je izgorela.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nastavite, molim vas.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Nastavili smo put prema Višegradskoj Banji i kada smo prolazili preko mosta na reci Rzav, u centru grada isto, vidjeo sam da je i nova džamija, koja je bila u blizini tog mosta, je takođe izgorela. Dalje smo nastavili put prema Višegradskoj Banji. Negdje između mjesta Kalate i Sase, dok smo se vozili u automobilu, razmišljao sam mnoge stvari, znate. U tom momentu čitav život vam se vrti kao na traci. U jednom momentu sam došao do pomisli, možda bi se mogli i pobuniti, znate. S obzirom da je, da sam rekao u kom položaju sam ja sjedio, da sam imao Mehu Džafića, koji je poprilično krupan čovjek, da sam ga imao u krilu i da sam faktički bio nepomičan, neprimjetno sam bacio pogled na vojnika koji je sjedio sa nama. On je držao pušku u tom položaju okrenutu ka Ekremu, vozaču. Ponovo sam pogledao u oružje, vidio sam da je oružje otkočeno, da je kočnica koja ili ručica koja koči oružje da je u položaju, u najdonjem položaju. S obzirom da sam služio Jugoslovensku narodnu armiju i da sam bio u jedinici koja je imala isto naoružanje, tako da sam vrlo dobro poznavao to naoružanje, znao sam da je taj položaj ili ručice automata na rafalnoj, u položaju za rafalno pucanje. U jednom momentu moj bađenog se pokušao da okrene, međutim vojnik koji je sjedio ga je zadnjim dijelom puške, kako je držao pušku, zadnjim dijelom puške ga je udario od pozada. Moram priznati ne jako, ali ga je udario i rekao: "Gledaj naprijed." Par minuta poslije toga, još nismo

stigli u mjesto Sase, taj vojnik je pitao: "Imate li mamu?" Rekli smo da imamo. Rekao je: "Lijepo je imati mamu. I ja sam imao mamu, ali su je ustaše ubile."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim samo da razjasnim nešto što ste rekli. Pomenuli ste da su vašeg pašenoga udarili i napravili ste pokret glavom, da li je to mesto gde su ga udarili, u potiljak?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: U potiljak, ovdje. Pošto je on pokušao da se okrene, znači, kako je pokušao da se okrene on ga je, znači u ovaj položaj, a on ga je s te strane, rekao: "Vrati se nazad." I on se okrenuo ponovo da gleda naprijed.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da nastavite. Izvinjavam se. Na putu prema hotelu, da li ste se ikada zaustavili?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete gde ste se zaustavili?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Zaustavili smo se na raskrsnici u mjestu Sase. Od, na policijskom punktu, mislim da je bio policijski punkt na tom mjestu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta se tamo dogodilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Vrlo kratko smo se zaustavili. Jedan od policajaca koji je bio na tom punktu je otvorio vrata automobila, vrata od strane vozača. Pogledao u automobil i zatvorio vrata bez komentara.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I onda ste došli u hotel "Vilina vlas"?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, nastavili smo vožnju prema hotelu "Vilina vlas". Ispred hotela "Vilina vlas" smo se zaustavili.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da Sudu opišete kakva je to vrsta hotela, ima li nečeg posebnog u vezi sa tim hotelom?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Taj hotel leži u jednoj dolini, vrlo je, vrlo bio popularan prije rata. Vrlo, vrlo mnogo ljudi je boravilo u tom hotelu, prije rata. Takođe je poznat po tome što je imao bazen i medicinski dio, jedan medicinski dio u tom hotelu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi ikada ranije bili u tom hotelu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Vrlo, vrlo često sam boravio u tom hotelu. Poslednji put u tom hotelu sam boravio 13. pardon, 8. marta 1992. godine, nepun mjesec prije izbijanja sukoba. Tada je u hotelu "Vilina vlas", kao i svake godine, bila zabava povodom 8. marta, Dana žena.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: 7. juna, dok ste bili tamo, recite nam je li tada hotel bio otvoren ili ne?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Prvo, prva stvar kada sam izašao iz automobila, je bila ta mukla tišina oko hotela, ta pustoš, s obzirom da sam često boravio u tom hotelu i znao sam kako izgleda u normalnim okolnostima taj hotel. Ta mukla tišina i pustoš me zaprepastila. Mislim da je samo jedan automobil bio parkiran ispred hotela i ništa, ništa više.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se, dakle, može reći da je hotel na udaljenom mestu i da u blizini nema drugih kuća?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, u neposrednoj blizini.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je neko rekao da izađete iz automobila?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, čim smo stali vojnici je rekao, koji je sjedio s nama: "Izađite."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U vreme dok ste vi bili u hotelu "Vilina vlas", da li ste videli onaj crveni "pasat"?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Dok sam ja boravio u samom hotelu nisam mogao vidjeti crveni "pasat".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je vaš automobil bio prvi koji je došao do hotela?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, mi smo došli prvi, posle nas je stao "pasat".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste izašli iz automobila, da li ste odmah ušli u hotel?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Kada smo izašli iz automobila, rečeno nam je da idemo u pravcu, znači uz stepenice u ulaz u hotel.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opište Sudu, molim vas, šta se nalazi odmah unutar do vrata unutar tog hotela?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Kada uđete na sami ulaz u hotel, sa lijeve strane imate jedan koridor, hodnik koji vodi prema bazenu ili prema medicinskom dijelu hotela. Pravo se nalazi recepcija hotela, desno od ulaza je ulaz u restoran, hotelski restoran. U tom dijelu sam rekao, da u tom restoranu se, održana zabava, mjesec, nepun mjesec prije. U tom restoranu sam sjedio sa mojim prijateljima. Iza, sa lijeve strane, znači kad uđete i gledate pravo, sa lijeve strane pored recepcije takođe postoje jedna vrata koja vode iza recepcije. S obzirom da nisam radio u hotelu, vjerovatno sa personal, za osoblje hotela. Ne znam šta se tamo nalazi iza vrata.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Na ulaznim vratima hotela, da li se tamo neko nalazio koga ste vi videli kada ste ušli u hotel?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da opišete tu osobu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Mogu. Osoba koja je stajala na samom ulazu u hotel je osoba koja je prije rata radila kao portir u istom hotelu. Mislim da se preziva Šušnjar, ne znam ime čovjeka. Čovjek crn, prilično stariji, možda je tad mogao imati 45 do 50 godina, ali u to nisam siguran. Ali jedna druga stvar je vrlo bitna koju sam čuo kad sam ulazio uz stepenice hotela, jedna osoba je stajala na, znači idete par stepenica, pa imate jedan ravni dio, pa ponovo stepenice, na tom dijelu s lijeve strane stajao jedan vojnik u maskirnoj uniformi sa šeširom na glavi, prilično crn. Bacio sam jedan kratak pogled, kol'ko sam smio u tom momentu ... Međutim, učinilo mi se da ga poznajem, ali nisam, nisam siguran ko je, al' se dobro sjećam, dok smo mi prolazili pored njega, Lukić je prije došao do njega i dobro se sjećam da je taj čovjek rekao Lukiću ovo: "Ova budala ti je pustila one ljude", pokazujući na čuvara koji je stajao ispred hotela. U tom momentu je Lukić ispred nas došao do tog čovjeka koji je stajao ispred vrata, pitao ga: "Šta?" A on je rekao: "Pa, ne znam, ljudi su ovde dva-tri dana, nemaju šta da jedu i ne znam šta ću s njima, ja sam ih pustio." On je rekao: "Dobro, to ćemo posle." I onda je on ušao u hotel i mi smo za njim ušli u hotel.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada se ušli u hotel, jeste li tamo nekog uočili u samom holu, neke ljude?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam koga ste videli.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Kada sam ušao u hotel, sa desne strane, do vrata do ulaza u banjski dio, znači do ulaza u bazen, ima kao jedan mali pult. Ne znam šta je tu tačno bilo, da li je služilo sa cvijeće ili je iza tog bio radijator, nisam siguran, ali naslonjen na taj pult je stajao Mitar Vasiljević sa rukama ovako, prekrštenim, naslonjen na taj pult.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste poznavali Mitra Vasiljevića i od ranije?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete šta je on tada nosio?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: U tom momentu je imao sivomaslinastu uniformu, na glavi je imao crni šešir, kaubojski, crni šešir, sa vrlo, vrlo uočljivom, uočljivim dvoglavim orlom naprijed na šeširu, poprilično veliki, za razliku od dva ista takva manja koji su bili na džepovima od bluze, od uniforme.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Tada kada ste prvi put videli tamo Mitra Vasiljevića, jeste li uočili da li je bio naoružan?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: U tom momentu , kad sam ga prvi put vidio, ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da nam opišete Mitra Vasiljevića, koliko je on tada, otprilike, imao godina?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Pa otprilike 35, od 30 do 35 godina. Crn, radio je u restoranu "Panos", u centru grada ili u ostalim restoranima, ali većinu je radio u restoranu "Panos", kol'ko ga ja znam. Osoba koja je vrlo često volela da popije. Osoba s kojom ja dotad nikad nisam imao neki konflikt ili da smo, do tada, nismo bili bliski prijatelji, niti se poznavali, ali sam ga poznao jer sam ja takođe u tom restoranu vrlo često sjedio i vrlo često je u tom restoranu bila tombola gradska gdje smo igrali ja i moji prijatelji, prije rata.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osim Mitra Vasiljevića, jeste li još nekoga videli tamo ...

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, pre nego što pređemo na drugu temu, možda bi bilo važno da nam precizno opiše okolnosti pod kojima je on njega upoznao.

TUŽILAC GRUM: Ja sam mislio to na kraju svedočenja da obradim, ali možda možemo i sad.

SUDIJA HANT: Ali čini se da je logičnije da to sada uradite. Vi ste ga pitali: "Da li ste ga poznavali od ranije?" On je rekao: "Da." Zatim ga je opisao, međutim tu se radi o jednom jako važnom pitanju, koliko sam ja shvatio iz vaše uvodne reči, važno je pitanje da li je optuženi dobro identifikovan. Znači, potrebno je da znamo kako to da je on njega znao od ranije i to sve i potpune okolnosti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu. Spomenuli ste, dakle, da je Mitar Vasiljević radio u restoranu u centru grada, da li je to tačno?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to restoran u koji ste vi ponekad odlazili?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko često ste odlazili u taj restoran?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Pa, poprilično često, svaki put kad se igrala tombola, u tom restoranu sam bio. Za vrijeme dok nisam bio oženjen, vrlo često sam i jeo u tom restoranu, jer sam u to vrijeme živio sam u Višegradu i vrlo često sam običavao otići na ručak u taj restoran. Vrlo često, tom istom Mitru sam ostavio i

bakšiš, je l'. I mislim ako čovjek koji vrlo često boravi u jednom restoranu i vrlo često i jede tu i daje i logički da poznaje osoblje tog restorana koje ga poslužuje. Takođe postoji mnogo ljudi koji u gradu znaju mene, vizavi (vis-a-vis) mog posla koji obavljam, a da ja njih osobno ne znam. Takođe, isto svi znaju u gradu Višegradu ko je Mitar Vasiljević, mislim na sami uži centar grada.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li Sudu da kažete otprilike koliko dugo ste poznavali Mitra Vasiljevića, koliko godina ili tako nešto?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Boravio sam, rekao sam da sam od 1983. godine do izbijanja sukoba živio u Višegradu. Znači to je, otprilike, šest do sedam godina.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I tokom tih šest ili sedam godina, da li možete, otprilike, da kažete koliko ste vi ukupno puta bili u društvu, odnosno imali kontakt sa Mitrom Vasiljevićem?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Pa, otprilike sam ga vidio jednom sedmično i ako znamo da je to za šest godina, to je otprilike 300 puta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste ušli u predvorje hotela, u deo gde se nalazi recepcija, da li ste ga odmah prepoznali?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Bilo mi je potrebno dvije sekunde, toliko, koliko se moj pogled zaustavio na njemu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A kada ste ga poslednji put videli pre 7. juna?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Prije 7. juna, vidio sam ga poslednji put, rekao sam u mom ranijem izlaganju, da sam pokušao napustiti Višegrad. I u tom autobusu u kojem sam ja se nalazio, u mestu Jagodinja Mitar Vasiljević je ušao u autobus i sjeo je u prednji dio autobusa, s obzirom da sam ja sjedio u zadnjem dijelu, oko pola, između polovine i zadnjeg dijela autobusa, negdje tu. On je sjeo iza vozača na jedno sjedište i razgovarao je sa jednom ženom koja je tu sjedela. S obzirom da nije bilo mnogo putnika u tom autobusu, vrlo jasno sam mogao čuti kako on razgovara i o čemu razgovaraju. S obzirom da sam danas izneo okolnosti pod kojima je bilo vrlo teško napustiti grad, ja sam pokušao se što, što manje uvući u sjedište, između sjedišta autobusa, čisto iz nekog straha.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Upravo ste se spustili u vašoj stolici, da li ste se na taj način pokušali sakriti u autobusu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možete opisati kako je Mitar Vasiljević bio obučen tog dana kada ste ga videli u autobusu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Isto kao i 7. juna, s tim što tog dana nije imao šešir na glavi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete da li je on tom prilikom bio naoružan?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koje oružje je nosio?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Imao je oružje tipa, mislim da se zove šmajser ili tako nešto, vrlo često, oružje koje se, mislim, upotrebljavalo u Drugom svjetskom ratu, automatsko oružje, al' se to isto oružje proizvodilo, ja mislim i u bivšoj Jugoslaviji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je istražitelj Tužilaštva dao da pogledate fotografije različitog niza ljudi?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam, otprilike, kažete kada je to bilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: U februaru ove godine, otprilike u februaru ove godine. Tačan datum ne znam, al' znam sigurno da je bio februar.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se sećate imena tog istražitelja?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, to je bio gospodin Ib Jul Hensen (Ib Yul Hansen).

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim da se svedoku pokaže dokazni predmet Tužilaštva 101. Za potrebe zapisnika konstantujem da se na njemu nalaze dva komada papira koji pokrivaju informacije poverljive prirode. Časni Sude, to se ne nalazi u vašoj svesci dokumenata, to je novi dokazni predmet i nosi novi broj. Molim da se taj predmet stavi na grafoskop, a pre toga bih želeo da svedok pogleda ispod ova dva žuta papira, dva papira koji su privremeno pričvršćeni za dokument.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, da li je to ono što ste stavili na grafoskop tokom uvodne reči, gde su stajali potpisi?

TUŽILAC GRUM: Ja sam prekrrio te informacije. Ja bih samo želeo da on pre nego što se to stavi na grafoskop pogleda ispod tih papira i utvrdi da li se njegovo ime nalazi tamo napisano.

SUDIJA HANT: U redu.

SVEDOK VG-32: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li prepoznajete taj komad papira?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta je to?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: To je isti papir koji mi je gospodin Ib Jul Hensen pokazao u februaru ove godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I kako to prepoznajete da je isti komad papira?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Vrlo jednostavno. Prepoznajem moj rukopis koji sam potpisao tog dana.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim da se to sada stavi na grafoskop. Vidim da se na tom papiru nalazi nešto napisano, da li je to nešto bilo napisano na tom papiru kada vam je on prvi put pokazan?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U vreme kada vam je taj papir prvi put pokazan, koje vam je pitanje bilo postavljeno?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Bilo mi je postavljeno pitanje: "Da li poznajete nekog na ovim fotografijama?"

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I jeste li vi prepoznali nekoga?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Posle tri do pet sekundi prepoznao sam sliku, prvu sliku u gornjem redu s lijeva.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I koga ste prepoznali na toj slici?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Prepoznao sam Mitra Vasiljevića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste imali ikakve sumnje oko toga?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne, potpisao sam, sto posto sam siguran i ubjeđen da je to Mitar Vasiljević.

TUŽILAC GRUM: Hvala vam, više mi ne treba taj dokazni predmet.

SUDIJA HANT: U zapisniku stoji da je to dokazni predmet 1001, a mislim da ste rekli 101.

TUŽILAC GRUM: Da, da, 101.

SUDIJA HANT: Da li ga sada uvrštavate?

TUŽILAC GRUM: Ne, on će da bude uvršten putem istražitelja.

SUDIJA HANT: U redu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da sada pogledate oko sebe, ovde u sudnici i da nam kažete da li prepoznajete nekoga, ovde u ovoj sudnici?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koga prepoznajete?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Osoba koja sjedi pored gospodina u plavoj košulji u zadnjem redu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I koga ste prepoznali? Ko je to?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Mitar Vasiljević.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada bih želio da se vratimo malo unazad. Počeli ste da opisujete drugu osobu koja se nalazila u predvorju hotela kada ste ušli. Molim vas da opišete tu osobu.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Osoba koja je, se u tom momentu, takođe se nalazila u predvorju hotela, je osoba koja je za, cijelo vrijeme bila u automobilu marke "pasat". Znači, on je izašao ispred hotela iz automobila marke "pasat". Naoružan automatskom puškom, stajao je blizu vrata, blizu ulaza u restoranski dio hotela, sa uperenom puškom u nas sedam koji smo stajali malo u polukrug ispred, naslonjeni na pult recepcije, okrenuti pema ulazu u hotel. Vrlo dobro sam vidio da ta osoba koja je držala pušku na gotovs, znači uperenu u nas, je takođe imala otkočeno naoružanje, spremno da u svakom momentu puca. Takođe sam zapazio jednu stvar koja mi je malo, u tom momentu ostala urezana u sjećanje. Neko od ljudi koji su bili tu, ne mogu se tačno sjetiti ko, pitao: "Šta će biti, s nama?" Ta osoba je odgovorila da ćemo vjerovatno biti razmenjeni, međutim sam ton i glas kojim je on odgovorio je navodio na to da ta osoba nije iz mjesta u kojem mi živimo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači vi ste smatrali da je ta osoba iz nekog drugog dela Jugoslavije ili možda izvan Jugoslavije?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Glas i naglasak kojim je on govorio me podseća na to, na osobu koja je rođena negdje vani ili je i da je svoj jezik učila uz neki strani jezik ili neku drugi jezik, znači govorio je prelomljenim srpskohrvatskim jezikom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se u predvorju hotela nalazio još neko, da li se činilo da tamo ima ljudi koji rade u hotelu ili gostiju hotela?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Prvo što me je, kad smo ulazili u hotel, prvo što me je zaprepastilo, a ujedno mogu reći i uplašilo je ta avetinjska pustoš u hotelu, taj mrak u hotelu. To je bilo u popodnevnom satima, s obzirom da sam često boravio u tom hotelu i znam da, tokom dana su tu svjetla upaljena iza recepcijskog pulta, sa strana tog hola, prema restoranu, u tom prolazu, da su tu non-stop gorjela svjetla. Međutim, u tom momentu je to bilo avetinjski pusto, jedna, polumrak, nigdje žive duše osim nas i osoba koje sam pomenuo. Iza recepcije, na mjestu gdje su uvek uredno bili složeni ključevi soba, nije postojao nijedan ključ. Na prolazu iza recepcije koji vodi u taj dio koji sam pre pomenuo, je stajala jedan, čaršaf, vel'ki čaršaf i neke stvari zamotane u njega, prilično prljavo i to je stajalo na podu tog ulaza. Nijedan jedini signal ili nijedan jedini detalj nije ukazivao da je u tom momentu hotel bio otvoren, što sam ja mogao primjetiti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Što se dogodilo nakon što ste ušli u predvorje?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Rekao sam da smo stali u polukrug ispred recepcije. Milan Lukić je prošao pored nas i otišao pored nas i otišao iza pulta recepcije i po policama gde su obično stajali ključevi soba je tražio ključeve. Pošto nije našao ključeve koje je tražio u tom dijelu, onda je otišao u dio koji vodi iza, tad ga ja više nisam vidio, ali posle izvesnog vremena se vratio vrlo nervozan. Dobro se sjećam da je taj čaršaf sa tim stvarima išutao nogom iz te, iz tog hodnika, pominjući stalno: "Pa gdje su ključevi? Nema ključeva." I u jednom momentu je rekao: "Ma dobro, nema ključeva idemo nazad."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Tada, kada ste rekli da ste bili na recepciji, u kom ste pravcu bili okrenuti?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Već sam rekao da smo bili okrenuti prema ulazu u hotel, znači prema vratima ulaza hotel, naslonjeni leđima na recepcijski pult.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste tada videli Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, znači on je stajao sa moje desne strane, rekao sam naslonjen na taj pult. Mnogo bliže nego što gospodin stoji sad, s desne strane.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Otprilike koliko je bio udaljen od vas?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Maksimalno četiri do pet metara.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je tada išta skrivalo njegovo lice?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ranije ste rekli da u tom delu, gde je bila recepcija, nije bilo svetla. Da li je bio dovoljno osvetljen prostor da bi ste mogli da mu vidite lice?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, bio je dovoljno osvijetljen prostor, mada je, znate kad imate prostoriju koja ima ogromna vrata, znači sam taj dio recepcije, prilično dovoljno svijetlosti je bilo. Međutim, za razliku od ovako blještavog svijetla koje je uobičajeno bilo tu, čovjek kada uđe osjeti jednu razliku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Taj drugi čovjek koga ste opisali, za koga ste rekli da je imao malo nepoznat, strani naglasak, da li ste njega mogli da vidite tada?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što je Milan Lukić rekao da ćete da se vratite, šta se desilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Po izlasku iz hotela, kada smo silazili niza stepenice, znači ponovo prema autima, čuo sam kada je, rekao je: "Sjed'te onako kao ste sjedeli prilikom dolaska." Kada sam došao do automobila "jugo", znači, morao sam proći s druge strane, na, do vrata vozača, da bi ušao na mjesto na kojem sam sjedio. S obzirom, kad smo došli pred hotel, da smo, da su, da smo otišli i napravili jedan krug i stali ispred hotela, okrenuti prema Višegradu, napravili smo krug i stali ispred hotela. U tom momentu kad sam ja prošao sa donje strane, znači, sa lijeve strane vozačevih vrata da uđem, tačno ispred mene je, u tom momentu bile stepenice od hotela, znači ulaz od hotela. Tad sam jasno vidio da Mitar Vasiljević silazi niza stepenice i pridružuje se ostalima koji su bili sa nama. Tad sam vidio da je bio naoružan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Čime je bio naoružan?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Bio je naoružan automatskom puškom, tip "kalašnjikov".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste izašli iz hotela, da li ste videli tamo neko drugo vozilo ispred hotela?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, tu je bio i "pasat".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su ljudima rekli da uđu i u "pasat"?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je onda "jugo" ponovo krenuo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su i ovog puta bili isti ljudi koji su bili kada ste se vozili do hotela?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete šta se desilo dok je "jugo" odlazio od hotela?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Kada smo napustili hotel, znači mjesto ispred hotela, nisam sad tačno siguran posle kol'ko je "jugo" malo skrenuo udesno i pustio da "pasat" prođe pored nas. S obzirom da je taj dio puta prema samom hotelu prilično uzak, znate, tako da je na jednom malom proširenju gdje je mogao da se mimoide skrenuo i tako da je "pasat" prošao pored nas, što znači da je prošao pored moje lijeve strane, znate i tad sam jasno mogao da vid'ti, nije mogao brzo da prođe al' sam vidio da sjedi Mitar u autu i da vozi, auto vozi Milan Lukić i ostali, da sjede unutra. Al' sam jasno mogao vid'ti kad su prolazili pored nas. I automobil je, "pasat" je nastavio pravo ispred nas, mi smo ga pratili. Za vrijeme dok smo, dok smo išli prema, prema mjestu Sase, osoba koja je sjedila, vojnik koji je sjedio pored nas, takođe je imao isti, imao isti stav kao i do tada, znači ponovo je sjedio sa puškom uperenom u Ekrema.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je on bilo šta rekao tokom tog drugog putovanja jugom?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Rekao je, prvo nas je, smo ga pitali šta će biti s nama: "Znaš", rekao je, "ma, ne bojte se, ici ćete, idemo u Uzamnicu i vjerovatno ćete biti razmijenjeni."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je bilo kome ponudio cigarete?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li je auto otišao u Uzamnicu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde je auto otišao?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Kada smo došli u mjesto Sase, na kontrolni punkt na kojem smo se prije toga zaustavljali, umjesto da krenemo u pravcu Višegrada, lijevo, "pasat" je okrenuo desno u pravcu Višegradske Župe.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I koliko dugo su tim putem vozila išla?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne tako dugo. Od 500 do 700 metara, nisam tačno siguran u metar kol'ko, ali znam sigurno da smo stali prije magacina koji se nalazio, iza skladišta, magacina koji se nalazio sa desne strane tog puta. Mislim da je vlasnik tog magacina bio Puriša Marković. Da smo stali prije tog mjesta, mislim da se par kuća koje se nalaze sa desne strane zove Jašarevići. Uglavnom, manje od jednog kilometra, tačno metara ja ne mogu odrediti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osim nekoliko kuća koja se tamo nalaze, možete li Sudu da opišete kakav je taj kraj?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Taj kraj je prilično ravan, od ceste prema reci Drini. Znači blaga, blaga nizbrdica, može čak, čovjek reći da je ravan. S desne strane počinje uzbrdica i tu u toj uzbrdici postoji par kuća. Nalazi se na desnoj obali reke Drine i u pravcu Višegradske Župe.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su se oba vozila zaustavila na istom mestu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da nam kažete šta se desilo nakon što su se oba vozila zaustavila?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: S obzirom da je "pasat" nešto prije nas došao do tog mjesta i stao, već su izlazili iz "pasata". Mi smo došli i stali iza njih, takođe nam je naređeno da izađemo. Onog momenta kad smo izašli i stali na cestu sa lijeve strane auta, ponašanje vojnika se drastično promenilo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kad kažete da se drastično promenilo, možete li da nam opišete kako se on ponašao u tom trenutku?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, ne znam na koga mislite? Da li na sve ili pojedinačno?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Upravo ste spomenuli vojnika čije se ponašanje drastično promenilo. Na kog ste vi vojnika mislili?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ja sam mislio na sve, na njih četvoricu koji su bili tu prisutni.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li, molim vas, da nam opišete kako se njihovo ponašanje promenilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Rekao sam da je vojnik koji je sjedio u automobilu dok smo se vozili nazad iz hotela, ponudio nas cigaretama, da je pričao vrlo ljubazno. Međutim, onog momenta kad smo izašli iz auta su se oni odmakli par metara u stranu sa oružjem na gotovs i vrlo oštro, vrlo grubim riječima nam je naređeno da krenemo u pravcu rijeke.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hoću da vas pitam, rekli ste da su držali oružje na gotovs, šta tačno mislite pod time?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: To mislim da oružje stoji upereno u nas, naravno otkočena puška.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim da vas pitam o Mitru Vasiljeviću. Da li je on još uvek imao svoju pušku, to jest svoje oružje sa sobom, u tom trenutku?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li je i njegovo oružje bilo upereno u zatvorenike?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nekoliko trenutaka ste rekli da je neko rekao muškarcima da krenu dole prema reci, ko je to bio?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: To je bio Milan Lukić.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Tada, kada ste bili kod automobila, da li ste čuli da je Mitar Vasiljević išta rekao?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste krenuli prema reci?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li, molim vas, to da nam opišete?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Kada smo krenuli prema rijeci, u tom momentu, do tog momenta sam imao neku nadu da će se ipak sve sretno završiti po mene. Međutim, onog momenta kad sam sišao sa tog asfalta na livadu i kad sam pred sobom imao rijeku, ta nada je postajala sve blijeđa i blijeđa. Dok smo posle desetak metara, 15, pošto smo išli u grupi, ne u grupi zajedno nego smo bili raspoređeni, maltene jedan do drugog, ja sam se nalazio negdje više desno od sredine te grupe. Dobro se sjećam da je, s moje lijeve strane bio svjedok broj 14. Međutim, ja sam u jednom momentu pokušao da polako, idući prema rijeci, pređem na lijevu stranu te grupe, zašto, zato što je na to, krajnje lijevo bio moj bađenog. Pokušao sam da dođem do njega, svjestan šta će se desiti, da se oprostim. Međutim, nisam uspio, posle samog mog pokušaja da idem u stranu grubo sam zaustavljen riječima: "Idi pravo. Ako nekog vidim da mrdne u stranu, pucaću." Vrlo oštro, vrlo zapovjednički, tako da se više nisam usudio ni jedan korak maknut u stranu, išao sam pravo. Ne znam tačno kol'ko je duga ta livada, ne mogu tačno da ocenim. Možda stotinjak metara, ali imao sam osjećaj da, da su to kilometri, tol'ko je to meni bilo dugo. Čak sam u jednom momentu i poželio i da što prije dođem do rijeke. I posle kol'ko je trebalo, možda tri do četiri minuta, smo stigli do samog, samih vrba, znači jednog pojasa koji se nalazi uz samu rijeku Drinu. Kada smo prošli te vrbe, vidio sam da postoji jedan mali plato, koji je zarast'o kao trava, da dalje od tog postoji pijesak, s obzirom da je jezero bilo, smanjen nivo jezera, tako da smo imali jedan pojas od sedam-osam metara do 10, tog pijeska i onda je bila voda. Međutim, zaustavili smo se tu na toj travi prije, ispod vrba. U jednom momentu Lukić je pitao: "Ko zna plivati ovde?" Ne znam zašto, al' sam se javio da znam ja. Bio sam ubijeđen da i ostali, većina zna plivati. Nije mi jasno zašto se nisu javili, međutim ja sam rekao da znam ja. U jednom momentu sam

rekao: "Pa ako već moram da poginem nemoj bar da gledam, nek' ja budem prvi da ne gledam šta se dešava ostalima." Posle tog rekao je: "Hajde, kreni prema vodi." Pošao sam vrlo, vrlo polako, shvatate, kad, vjerovatno kao i svaki čovjek na ovom svijetu koji je svijestan da prelazi poslednjih 10 metara u životu. Polako, korak po korak. Kada sam kretao ta prva dva koraka, tri, vjerovatno je i ostalima bilo jasno šta će se desiti tu. Počeli su da mole. Prvo sam čuo sa moje desne strane Mehu, kako moli: "Pa, bolan Mitre nemoj." I onda u tom momentu čujem mog bađu s druge strane, s obzirom da sam, da mi je to osoba koja bila vrlo draga, čujem s druge strane: "Pa nemojte nas ljudi pobiti, šta smo mi krivi?" Međutim to je sve zamrlo u meni, želio sam da poslednjih 10 metara u mom životu provedem sa mojom, mojom dvogodišnjom ćerkom. Dok sam prelazio tih 10 metara, ništa nisam vidio. Idete, a ne vidite ništa, ispred vas je rijeka, ispred vas je brdo, ali vi ga ne vidite, vidim samo sliku moje ćerke kako pretrčaje preko sobe meni u zagrljaj. U jednom momentu sam došao do same ivice rijeke. Ne znam tačno kol'ko mi je vremena trebalo da pređem tih 10 metara. Vjerovatno ne puno, iako sam polako išao, vrlo, vrlo polako. Kad sam došao do ivice rijeke u jednom momentu negdje iz daljine sam čuo glas: "Stani tu." I ja sam automatski stao. Onda sam čuo da i ostale, natjeravaju i ostale da priđu, da stanu pored mene. Tad su vrlo, vrlo grubo se ponašali. Tad su psovali, psovali su tursku majku, "Prilazi dole, balijo" i ostale psovke. U jednom momentu, kad su svi prišli i stali i s moje desne strane i s moje lijeve strane, ja sam još, poprilično bio sa mojom ćerkom. Jednostavno nisam, nisam registrov'o stvari. I u jednom momentu čujem glas koji pita: "Da l' ćemo pucati pojedinačno ili rafalno?" čujem odgovor: "Pojedinačno." U tom momentu u meni se rodila jedna iskra nade, jer sam razmišljao vrlo, vrlo, imao sam u glavi jedan ubrzani film koji se vrlo, vrlo, brzo odmotavao. Razmišljao sam ako, s obzirom da su četvorica i da će pucati pojedinačno, ako imam meni tu sreću, da ne budem prvi pogođen, pokušaću da skočim u vodu i da zaronim. To je moja prva pomisao bila. Dok sam to razmišljao, to je sve, sve je, to je par sekundi, to je tri, četiri sekunde, čujem prebacivanje ručice na automatu sa, na pojedinačnu paljbu. Vrlo rezak zvuk kad automat sa rafalnog prebacite na pojedinačnu. Čujem, vrlo sam dobro čuo tri škljocanja tog, ta tri škljocaja sa različitih strana. Znači sa, ne sa jednog mesta, nego sa tri strane iza mene. Vjerujte da i danas, često me ta tri škljocanja bude iz sna. Ta tri škljocanja još nisu ni zamrla u mojim ušima, sa moje desne strane sam čuo krik koji je zamro na pola u grlu. Krik Mehe Džafića koji je stajao, drugi sa moje desne strane. U tom momentu nisam čuo pucanj, ali taj, kad sam čuo taj krik, instinktivno sam skočio u rijeku, bacio se u rijeku. U padu do vode, dok sam još padao u vodu, dobro se sjećam da sam video krv između vode i pijesku. Malo na pijesku, malo na vodi. Vrlo, vrlo dobro se sjećam, crvena fleka krvi. Kad sam pao u vodu, razmišljao, rekao sam da je moja prvobitna zamisao bila da ronim, međutim odbacio sam tu zamisao i odlučio da, pošto nisam pogođen, pokušam glumiti da sam mrtav. Takođe, dok sam padao u vodu, čuo sam pucnje, čuo sam krike, lijevo od mene i desno. To su bili strašni krici, to su bili maltene urlici.

Kad sam se našao u vodi, bio sam, ležao sam, znači, na stomaku. Shvatio sam u tom momentu, da ne mogu dugo ostati u tim položaju, s obzirom da mi je lice bilo ispod vode. Odlučio sam da se, s obzirom da sam imao tu jednu obalicu koja je visine jedan metar, između nivoa vode i mjesta gdje sam ja stajao, znači odsječena, odsječeni dio pijeska. Došao sam na ideju da se okrenem i da glavu probam staviti na pijesak i onda glumiti da sam mrtav. S obzirom da je u tom momentu bio kaos oko mene, da svi koji su bili pogođeni nisu bili odmah mrtvi, iskoristio sam, iskoristio sam taj momenat i napravio taj manevar i okrenuo se prema obali. I dobro se sjećam da sam glavu stavio na jednu malu stepenicu, kad voda, znate, talasi rade ovako, oni lagani, naprave jednu malu stepenicu od pijeska, tu. Stavio sam glavu na tu malu stepenicu i nesvjesno, ruke su mi bile ispod vode, sam ruke u pijesak, zaronio ruke u pijesak, u obalu. Mislim da sam taj pokret uradio od straha, ali poslije se ispostavilo da sam imao sreću što sam to uradio. Kada sam ležao u tom položaju, pitao sam se da li mrtav čovek ima otvorene oči ili zatvorene, da li gleda ili su mu zatvorene oči? Odlučio sam ipak, da zatvorim oči, u stvari jedno oko. S obzirom da sam u ovom položaju bio, da mi je ova polovina glave, pola nosa, pola usta bilo u pijesku, a ova polovina izvan pijeska, znači, u ovom položaju. Takođe, dok još nisam odlučio da zažmirim, iz tog položaja u kojem sam bio, vidio sam da, Hasan koji je stajao sa moje lijeve strane na obali, je ranjen i da se pokušava sakriti iza, za taj mali dio obale, roveći ovako rukama. Kako je rovio rukama, taj isti pijesak i blato je padalo po meni, po glavi, znate. Tamo dalje sam vidio mog bađenoga kao ranjenu zvijer, kako se bori sa vodom, takođe ranjen. I tad sam zatvorio oči, to nisam više mog'o gledati. U jednom momentu čujem kako koraci dolaze gore i onda ponovo čujem pucnje. U položaju u kojem sam tad bio je Ekrem Džafić bio s lijeve strane od mene. Prvi pucanj kad je odjeknuo on je, bio, on se ušutio, jednostavno nisam ga čuo više. Posle toga, čujem pucanj s moje desne strane i u tom momentu kao da je neko donijeo čoveka i ovako ga spustio na mene, znate, samo da ga je spustio na mene. Glava, oseć'o sam da glava tog čovjeka leži meni iza vrata, a tijelo da je preko mene, prijeko, uz, čitavo mene. Težina samog tijela me je gurala dublje u vodu, međutim, imao sam stvarno sreću da sam prije toga, da li u strahu, popriličan napravio oslonac u pijesku ispod, jer su mi ruke bile skroz ispod, tako da, kad je tijelo palo na mene, potopilo me je jedan dio, međutim uspio sam održati glavu i, na pijesku. U tom momentu sam čuo jedan pucanj, znači krajnje desno od mene, na onom mjestu gdje je bio moj bađenog, takođe se utišalo. I čujem glas kad kaže: "Evo ga jedan živ." U tom momentu sam mislio da sam to ja, jer ja sam jedini živ, znate. I ponovo se vratim na moju kćerku, reko' sad umirem i hoću sad sa njom da budem. Međutim čujem dva pucnja, čujem tupi udar i jedan pucanj koji je resko odjeknuo, znači udar metka u, u vodu, zrna u vodu. I tad sam čuo da se udaljavaju koraci s tog mjesta. Ne znam kol'ko sam dugo ležao tako. U jednom momentu sam odlučio da otvorim, znači, moje desno oko. Prva stvar koju sam vidio kad sam otvorio moje desno oko, je na 10 do 15 santimetara od moga oka, na tom pijesku, stoji zub. Ne čitav, ali zub. S obzirom da mi je to profesija, vrlo dobro sam

znao i koji je. Pogledam malo dalje, vidim leži čovjek koji je takođe bio s nama, nisam ga poznavao. Tamo dalje malo leži svjedok broj 14, još malo dalje, ali malo dalje u vodi, leži moj bađo, glavom dole okrenut, skvrčen. Ponovo zatvorim oči, oko, i razmišljam: "Šta?" Ne znam kol'ko sam ponovo ostao tako, kad sam ponovo odlučio da otvorim oko vidim da osoba, da između tih, tamo jedan diže glavu. I ovako unezvjereno gleda okolo. Rekao sam mu samo: "Pst" i ništa više. On je pogledao u mene, pitao me: "Jesi li ranjen?" Reko': "Nisam." Kaže: "Nisam ni ja." Pitao je: "Šta ćemo sad?" Pitao sam ja njega, u stvari rekao sam: "Sačekaj malo." Čuo sam, čuli smo da se auta upalila i da su otišla, ali reko': "Sačekaj još malo, pa ćemo onda izviriti, proviriti iznad da vidimo da li su sigurno otišli." Međutim, bilo je pitanje kako proviriti.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, mislim da ćemo sada morati da stanemo.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Činimi se da je ovo prigodan trenutak, a nastavićemo u 14.40.

TUŽILAC GRUM: Hvala, časni Sude.

(pauza)

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine 32, pre nego što smo napravili pauzu završili smo deo kada ste opisivali da ste shvatili da niste bili ranjeni i da možda ni druga osoba takođe nije bila ranjena. Molim vas da odatle nastavite.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Kada sam 100% bio siguran da nisam bio ranjen i kada sam otvorio jedno oko, mogao sam da vidim drugu osobu kako diže glavu iz pjeska unezvjereno. Samo sam mu rekao: "Pst." Pitao me je: "Da li si ranjen?" rekao sam: "Ne, da li si ti ranjen?" I on je takođe rekao da nije. Zatim sam počeo da razmišljam, šta dalje? Odlučio sam da ostanemo na tom mjestu jedno vrijeme jer nisam čuo da automobili odlaze. Ne znam koliko smo ležali tako, ali sam osećao tjelo na svojim leđima i osetio sam toplotu tog tjela koje me je zagrijalo. Samo tjelo se nije ohladilo, iako je voda u Drini prilično hladna u to doba godine. Tada sam upitao svjedoka broj 14, šta sad da radimo? Šta da uradim sa čovjekom na svojim leđima? A on je rekao: "Samo ga prevrni niz leđa tako da padne u vodu." Kada sam to uradio, kada sam ga prevrnuo, vidjeo sam da je to u stvari Hasan Mutapčić. Takođe sam vidjeo zastrašujući prizor. Metak ga je pogodio od pozada, a na izlazu, gdje je metak izašao, napravio je jednu ogromnu ranu, tako da je prednji, prednja strana bila, desna strana, bila, maltene, uništena. Polako sam se, u tom momentu, pridigao i razmišljao kako sad, na koji način da pogledam preko te

ivice, da vidim 100% da li su se udaljili. Polako santimetar po santimetar sam se dizao i onda sam razmišljao u jednom momentu, ako podignem glavu pravo, do nivoa očiju imam jedan dobar dio koji se može vidjeti. Pa sam onda odlučio da probam u tom položaju vidjeti, računajući da će manji dio moje glave biti iznad tog pijeska. Tako sam i uradio i zaključio sam da trenutno tu u blizini nema nikog. Onda sam rekao svjedoku broj 14 da je bezbjedno i da možemo izaći iz vode na pijesak. To se sjećam kad smo izašli iz vode na pijesak, on je imao na ruci još uvijek sat. Mislim da je bilo negdje oko sedam ili 19.00. Pitao sam ga: "Šta da sad radimo?" On je rekao da je rođen u mjestu preko puta, ali sam želio još jednom, da poslednji put vidim mog prijatelja. Ponovo sam se vratio do same ivice, međutim nisam mogao doći tačno do njega jer je on bio nekih tri-četiri metra dalje u vodi. Ležao je skvrčen sa glavom okrenutom ka dole. Takođe sam pogledao po ostalima koji su tu ležali i mislim dok sam živ tu sliku neću zaboraviti. Posle toga sam odlučio da se udaljimo s tog mjesta i na moj prijedlog smo se udaljili nizvodno od tog mjesta gdje se dogodilo, polako, koristeći zaklon, vrbe koje su bile i krećući se ivicom pijeska udaljili smo se otprilike jedan kilometar i po, nisam tačno siguran. U blizini Mušičkog potoka, mjesto Mušići, Mušičkog potoka, sam vidio da su, poprilično mnogo dima. Odlučio sam da malo izvidimo, da vidimo šta se dešava dole. Vidio sam da je tu, otprilike, da li punkt ili kontrolni punkt i vidio sam da tu postoje vojnici. Takođe sam odlučio da se ponovo vratimo jedan dio puta, jedan dio puta koji smo prešli i da, ispod grana jedne vrbe, sačekamo da padne noć. Svjedok broj 14 je insistirao cijelo vrijeme da plivamo preko Drine, međutim, da li instinkt ili ne znam šta je u tom momentu odlučivalo, da li moja sreća ne znam, sam odlučio da ne poslušam da to radim u istom momentu. Rekao sam da ćemo ipak sačekati da padne noć, mada smo se bojali da će se ponovo vratiti na isto mjesto jer je ostala jedna grupa u istoj kući na Bikavcu u kojoj smo mi prvobitno bili. Ali sam, takođe, isto razmišljao, da ne verujem u tu, da ne vjerujem da će oni se ponovo vratiti na isto mjesto. U slučaju da ih vidim, jer sam jako dobro vidio to mjesto sa mjesta gde smo bili, a u slučaju da ih vidim da dođu, onda ćemo plivati i dok oni pređu taj dio puta, koji smo mi prešli, mislio sam da ćemo mi biti već daleko, daleko, skoro na drugoj strani rijeke. Na moju inicijativu, našao sam, predložio sam svjedoku broj 14 da nađemo jedan, jedan koamad drveta ili nešto da se pomognemo, da se pripomognemo da pređemo na drugu stranu. A zašto? Razmišljao sam u prvom momentu da plivam obučen s obzirom da je tu rijeka jako široka, otprilike 200 metara, to je jako dug put za mene koji sam bio iscrpljen, koji možda u poslednjih sedam dana nisam jeo jednom ili dvaput. Razmišljao sam da neću moći fizički izdržati taj napor. Znači moram skinuti moju odjeću. A šta kad preplivam tamo bez odeće, kud ću onda? Tako sam odlučio da ipak pokušamo naći nešto čime ćemo se pomoći da pređemo na drugu stranu. I tu, kao da je neko ostavio rukom jedan poveći komad suhe topole, znači drveta koje tu ležalo. Pokušali smo ga izdignuti do vode, međutim bilo je vrlo teško, s obzirom da je na tom mjestu bilo jako plitko, a pijesak, propadao sam skoro do koljena u pijesak. Mi smo onda, probamo to drvo ponijeti još malo uzvodno da negdje nađemo gdje je direkt duboka voda. Imali smo sreću da je to, možda posle 20-30 metara smo našli gdje je direkt

duboka voda, direkt sa obale. Bacio sam, bacili smo drvo u vodu, vidio sam da pluta. Onda sam skočio, ponovo probao da li je sasvim sigurno i tad sam rekao svedoku broj 14 da i on skoči.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I jeste li na kraju uspjeli da dođete do tog sela, gde se pokušavali da stignete?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li ste se tada tamo ponovo osećali sigurno?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Tek kad sam ušao u kuću svedoka broj 14, tad sam mogao da odahnem i da se osećam sigurno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada bih želio da se vratimo na onaj trenutak kada ste hodali prema reci. Želim da vas pitam gde se Mitar Vasiljević nalazio u tom trenutku dok ste hodali prema reci?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: U momentu kad mi je naređeno da krenem prema rijeci, nalazio se sa moje desne strane.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je bio dovoljno blizu da ga čujete da je, na primer, progovorio?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste čuli da je bilo šta rekao?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Nisam čuo ni jednu jedinu riječ da je rekao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ga čuli ili videli da je pokušao bilo šta da uradi da odgovori Milana Lukića od pogubljenja?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Jedan jedini gest nisam mogao primjetiti, jednu jedinu riječ nisam mogao čuti. Niti sam čuo, izvinjavam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ranije ste u vašem svedočenju rekli da ste čuli tri automatske puške. Koji su, među četvoricom koji su bili sa vama, imali automatske puške?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Mitar Vasiljević, osoba koja je sjedila sa nama u automobilu i osoba koja je sjedela u "pasatu". Znači osoba koja, dok smo boravili ispred recepcije hotela, koja se nalazila sa naše lijeve strane, gledajući prema izlazu iz hotela.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U svetlu vašeg iskustva iz vojske, recite nam da li vam je poznat tip puške koji je nosio Milan Lukić?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je i ta puška mogla da bude stavljena u položaj za automatsku paljbu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim da vam postavim još jedno pitanje, potrebno je da vas to pitam. Petorica ljudi koje ste vi ostavili toga dana na obali reke, jeste li sigurni da su svi oni bili mrtvi?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želeo bih ...

SUDIJA HANT: Da, šta ste hteli da kažete?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: S obzirom da sam u kući svedoka broj 14 boravio narednih sedam dana, svaki dan sam odlazio na jednu stijenu i dvogledom gledao mjesto gdje se to desilo. Cijelih tih sedam dana petorica ljudi koji su tad ubijeni su stajali na istom mjestu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala vam. Časni Sude, želio bih sada da zamolim da se dokazni predmet Tužilaštva 131 stavi na grafoskop i to tako da svedok može da ga vidi. Gospodine 32, na grafoskopu se nalazi jedna fotografija, da li prepoznajete šta se nalazi na toj fotografiji?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta se nalazi na toj fotografiji?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Nalazi se fotografija recepcije hotela "Vilina vlas".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se na toj slici dobro i tačno vidi predvorje, recepcija i položaj raznih mesta i stvari u recepciji koje ste vi opisali ranije u vašem svedočenju?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, molim da se dokazni predmet Tužilaštva 131 uvrsti u dokazni materijal.

SUDIJA HANT: Možda se sećate da, kad je svedok opisivao šta se tamo događalo, da je on govorio i o nečemu što se dešavalo više, gore. Ako sam dobro shvatio, on je govorio o ovom balkonu iznad recepcije, tamo je Lukić tražio ključeve, ako se dobro sećam?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, mislim da je bilo tako. Molim vas gospodine da uzmete ovaj pokazivač ili možda bolje olovku, kako biste mogli da obeležite određene

stvari na dokaznom predmetu. Dakle, molim vas da nacrtate krug i pored tog kruga napišete "MV" i da to označava mesto gde se nalazio Mitar Vasiljević kada ste bili kod recepcije.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: ... *(svedok obeležava)* ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada vas molim da krugom i slovom "P" označite mesto gde je stajala druga osoba, pripadnik paravojnih formacija, čije ime ne znate.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: ... *(svedok obeležava)* ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Spomenuli ste balkon i, čini mi se da ste rekli da je tamo restoran ili nešto drugo. Možete li da kažete gde se to nalazi i možete li to da označite na ovoj fotografiji.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ipak, mislim da nisam bio tačno razumljen, ja nisam pomenuo balkon nego sam pomenuo mjesto iza recepcije, gdje obično, kao i na svakoj recepciji, stoje ključevi. Znači ovaj dio ovdje što se vidi, tu su police gdje obično stoje ključevi u svakom hotelu. Znači to je to mjesto o kojem sam govorio. Možda sam pogrešno protumačen.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li ...

SUDIJA HANT: Samo trenutak. Ja se isto ne sećam da je on upotrebio reč balkon ili veranda. Ja sam samo želeo da kažem da je on pokazivao negde prema gore. Prema tome, ja sam samo hteo da budem siguran da li je on govorio o ovom balkonu koji se vidi na ovoj fotografiji ili ne. Dakle, svedok je rekao da niko nije bio gore, prema tome to je sada jasno. Međutim, vi ste to sad uvrstili kao jednu fotografiju. Mi imamo još druge dve?

TUŽILAC GRUM: Da, to će da budu druga dva dokazna predmeta.

SUDIJA HANT: Da li želite da on još nešto označi na fotografiji?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim da pokaže još neke stvari. Spomenuli ste da je Milan Lukić otišao iza recepcije i da je tamo tražio ključeve. Zatim ste rekli da je prošao kroz neka vrata. Možete li da nam pokažete na fotografiji gde su ta vrata?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ovde.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala vam.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, imate li prigovora na uvrštavanje ovog dokaznog predmeta?

ADVOKAT DOMAZET: Ne, nemam.

sekretar: To će da bude onda P131.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine 32, pre nekoliko dana zamolio sam vas da nacrtate dva dijagrama kako bi Pretresno veće shvatilo gde su se nalazili različiti ljudi koje ste spomenuli u svom svedočenju.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim da se dokazni predmet 132 stavi na grafoskop. Molim vas da opišete ovaj dijagram. U vašem svedočenju spomenuli ste vrata koja vode prema bazenu. Molim da to pokažete.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: ... *(svedok pokazuje)* ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Odmah do tih vrata stoji krug sa slovima "MV", šta to pokazuje?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: To pokazuje da je na tom mjestu stajao Mitar Vasiljević.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kod recepcije stoji sedam praznih krugova, šta oni pokazuju?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Sedam krugova pokazuje nas sedam koji smo u tom momentu bili pored recepcije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A šta pokazuje krug sa slovima "ML"?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Sa slovima "ML" pokazuje Milana Lukića, strelica koja pokazuje pravo, znači da je iš'o u tom pravcu, kroz vrata i strelica koja pokazuje desno, govori da je takođe išao iza recepcije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam pokažete gde je ulaz u restoran?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: ... *(svedok pokazuje)* ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A krug koji stoji u blizini oznake za restoran, šta on pokazuje?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Pokazuje vojnika koji je stajao tu, kojeg sam malopre označio slovom "P".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I na kraju, pokažite nam, molim vas, ulaz u recepciju.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: ... *(svedok pokazuje)* ...

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, sada formalno tražim da se dokazni predmet 132 uvrsti u dokazni materijal.

SUDIJA HANT: Imate li prigovora, gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Ne, vaša Visosti, nemam prigovor, samo nisam razumeo da li je ovu kompletnu skicu nacrtao svedok ili je samo obeležio mesta, a da je neko drugi nacrtao?

SUDIJA HANT: Pa, niste ga pitali ga da li je on to napravio ili nije. Možda biste trebali?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to dijagram koji ste vi sami nacrtali?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste imali neku pomoć kada ste crtali taj dijagram, od bilo koga drugoga?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne. Dijagram sam crtao u hotelu, koristeći novčić za obeležavanje krugova.

sekretar: To će da bude dokazni predmet P132.

TUŽILAC GRUM: I, konačno, časni Sude, molim da se dokazni predmet P133 stavi na grafoskop.

SUDIJA HANT: To još nije dokazni predmet, gospodine Grum. To je samo dokument označen brojem 133. I kad želite da se to uvrsti u dokazni materijal, onda bi možda bilo bolje da kažete da nudite dokument na uvrštenje, a ne dokazni predmet. Izvolite.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li prepoznajete šta pokazuje dokument Tužilaštva broj 133?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta je to?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Šematski prikaz mjesta gdje se to dogodilo. Mjesta pored rijeke gdje se to dogodilo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim da pokažete gdje je tu voda.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Strelica pokazuje u smjeru toka rijeke.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da pokažete gde se nalazi pesak.

SUDIJA HANT: Možda samo treba da kaže da je ovaj dokument tačan opis situacije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, jeste li vi označili ovo sve šta piše na ovom dokumentu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li bili prisutni kada je prevodilac preveo ove reči koje ste vi napisali na engleski jezik i napisao prevod sa desne strane?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, dokument na grafoskopu sadrži inicijale koji su precrtani. Da li je to zbog toga da bi se izbegla nečija identifikacija?

TUŽILAC GRUM: Da.

SUDIJA HANT: Hvala vam

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da sada pokažete ovih sedam krugova pri vrhu dijagrama. Šta oni pokazuju?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Sedam krugova pokazuje nas sedam i raspored kako smo stajali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da pokažete gde ste vi stajali.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: ... *(svedok pokazuje)* ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sa desne strane stoji "5-10M". Šta to znači?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: To znači da je širina pijeska otprilike pet do 10 metara. Znači od kraja, od početka pijeska do obalice o kojoj sam govorio. Znači do odsečenog djela je od pet do 10 metara.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači da "2-4M" znači dva do četiri metra?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da. To je travnati dio na koji smo prvobitno došli, koji sam pomenuo danas, znači, taj dio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Četiri prazna kruga pri dnu dijagrama, šta oni predstavljaju?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Predstavljaju četvoricu vojnika.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim da sada uzmete ovu crnu olovku koju imate kod sebe na stolu i da napišete ... Da, crnu ili narandžastu i da njima obeležite slovima "MV" krug koji predstavlja mesto gde je stajao Mitar Vasiljević poslednji put kada ste ga videli i ukoliko znate, dakle, gde je tačno stajao.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: ... *(svedok obeležava)* ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite, da li možete da identifikujete gde je stajao Milan Lukić poslednji put kada ste ga videli?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, poslednji put kada sam vidio Milana Lukića, znači onog momenta kada mi je naredio da pođem prema rijeci i posle prva dva metra, posle prva moja prijeđena dva metra već mi je on bio iza leđa. Al', međutim, dok sam prolazio ta prva dva metra, jedan do dva metra, nisam siguran, on je stajao ovde.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači sa leve strane Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM: Hvala vam. Časni Sude, nemam više pitanja.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet?

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine, na početku vašeg današnjeg iskaza, govorili ste o situaciji u gradu u vreme dolaska Užičkog korpusa. Da li se sećate tih dana pred dolazak Užičkog korpusa? Kakva je situacija bila u gradu i da li znate zbog čega je Užički korpus došao u grad?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ja sam rekao u mojoj izjavi da ja neposredno pre ulaska Užičkog korpusa nisam boravio u Višegradu. Da sam pet do šest dana po izbijanju sukoba napustio teritoriju grada Višegrada.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste se vratili u grad posle dolaska Užičkog korpusa?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A o sukobu, o sukobu o kome govorite, to je neki sukob pre dolaska Užičkog korpusa. Da li možete da objasnite o kakvom se to sukobu radilo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Jednostavno sam čuo informaciju da su počeli sukobi, da je jednostavno počela pucnjava na selo Dobrun. To je moja prva informacija o početku sukoba na teritoriji opštine Višegrad

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I vi ste posle toga napustili grad?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ja sam rekao kako su se sukobi i kako se pucnjava približavala samom centru grada, odlučio sam da napustim grad ne želeći da učestvujem u sukobima.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je mnogo ljudi tada napustilo grad?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Cijeli, maltene cijeli grad je napustio. Ne kad sam ja otiš'o, izvinjavam se, kad sam ja otiš'o, jest napustilo dosta ljudi grad.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se radilo i o Muslimanima i o Srbima?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste možda bili na stadionu kada je držan govor okupljenim građanima koji su se vratili u Višegrad, od strane oficira vojske, JNA?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, o tome ne znate ništa?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pitao bih vas nešto, o tome šta znate o paravojnim, dakle nelegitimnim vojnim jedinicama koje su se pojavile u samom Višegradu. Vi se danas rekli da su ih uglavnom svi zvali "Beli orlovi", ali ste u svom jednom ranijem iskazu izjavi, pomenuli grupu "Garavi sokak", govoreći upravo o grupi iz Obrenovca. Da li je to tačno?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET: Da se grupa koja je došla iz Obrenovca zvala i "Garavi sokak"?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Moram reći da sam to ja samo čuo da se grupa zvala "Garavi sokak". Nijednom rečju nisam tvrdio da je to, da ja tačno znam da se zvala. Rekao sam u izjavi: "Čuo sam da se ta grupa zvala 'Garavi sokak'".

ADVOKAT DOMAZET: Da li se to radi ...

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet ...

ADVOKAT DOMAZET: Da, molim?

SUDIJA HANT: Izvinjavam se, ali morate da pravite pauze i vi i svedok. Zato što govorite istim jezikom prevodioci nemaju pauzu između pitanja i odgovora i ne mogu da završe kraj rečenice, tako da molim svedoka da sačeka nakon što mu se postavi pitanje, a i vas, gospodine Domazet, da sačekate malo nakon što svedok završi odgovor.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U redu. Da li znate ko je bio vođa te grupe iz Obrenovca?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Čuo sam da je vođa te grupe bio Milan Lukić.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste čuli još za neki naziv neke paravojne grupe osim ovih o kojima smo sada govorili?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: To sam već danas jednom rekao, da su bili šešeljevci, arkanovci ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste čuli za neku grupu "Osvetnike", ili tako nešto?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato da je posle odlaska Užičkog korpusa, negde oko 1. juna, postojalo naređenje o proterivanju svih paravojnih formacija iz Višegrada?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Niste čuli za tako nešto i niste videli?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste da ste dosta tih paravojnika, paravojske, vidali, da su vas neki i zaustavljali. Da li se i kod njih primećivao u govoru drugačiji dijalekt od onog kojim je govorila vaša okolina?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da. Posebno kad sam pomenuo drugi slučaj kad sam, kad su tražili od mene da kupim glavu. Tad sam imao priliku da duže kontaktiram sa osobama, jer možda nekih po' sata sam bio sa njima. Čak sam pitao jednog od njih: "Odakle ste?" A on mi je rekao: "Laki", rekao je svom kolegi, "je l' de Laki, ako mu kažem odakle smo, onda ga moramo ubiti?" Ja sam rekao: "Ne, ne, ne, mene stvarno ne interesuje, gospodine, odakle ste. To mi je slučajno izletelo."

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste po govoru zaključili da nije iz okoline Višegrada ili Višegrada?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne. Govorili su ekavski.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste govorili o oznaci dvoglavog orla, govorili ste o tome da je takva oznaka izazivala strah ili bar nespokojstvo kod vas i kod svih Muslimana, podsećajući na Drugi svetski rat i na četnike iz Drugog svetskog rata, jesam vas tako dobro razumeo?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Međutim, da li vam je poznato da postoji razlika između onog što se zove kokarda koja u sebi ima i dvoglavi orao i samog znaka dvoglavog orla?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato da su obeležja i Vojske Jugoslavije i Vojske Republike Srpske i mnogih, pa i grba sadašnje Savezne Republike Jugoslavije ... Imaju taj dvoglavi orao?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li su vojnici Užičkog korpusa koji su došli i bili u Višegradu imali takođe te oznake?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Milana Lukića ste više puta pominjali danas i govorili o njemu. Znae čak i gde je rođen. Od kada njega znate lično, kada ste ga prvi put videli?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Njega sam prvi put vidio za vreme boravka Užičkog korpusa u gradu Višegradu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tada je nosio uniformu i bio naoružan?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, nosio je uniformu, ali ne onu istu koju je nosio kada sam ja odveden. Tada je nosio običnu maskirnu uniformu, ali iste patike i isto naoružanje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete običnu maskirnu uniformu, da li mislite na maskirnu uniformu, vojnu, odnosno onu braon, maslinastu, za razliku od policijske koja je maskirna, ali više plava?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Upravo to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle tada, kada ste ga prvi put videli imao je maskirnu, vojnu uniformu, a ovom drugom prilikom policijsku maskirnu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Iako ste ponašanje Milana Lukića i njegovo držanje opisivali dosta detaljno, postavio bih vam jedno direktno pitanje. Da li ste primetili, u okolini Milana Lukića, nekoga ko je njemu izdavao naređenja ili koga je on slušao?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U svim situacijama gde ste bili s njim, on je bio taj koji je naređivao, tako razumem vaš odgovor?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom da ste ga prilično vremena imali pored sebe i mogli da primetite i njegovo ponašanje i njegove okoline, da li mislite da je bilo ko iz njegove okoline mogao na njega da bitno utiče i na njegove odluke i naređenja?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Od ljudi koji su neposredno tad bili sa njim, ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom na vaše zanimanje, jedno konkretno pitanje. Da li se sećate imena lica koje je u to vreme, kao bolnički tehničar, radio na uzimanju krvi u medicinskom centru u Višegradu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Mislite ... Ne znam na koji period mislite?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Taj period za vreme Užičkog korpusa i neposredno posle?

SUDIJA HANT: Ponovo vas podsećam da i jedan i drugi pravite pauze, molim vas.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Znam da je, znam jednog čovjeka koji je radio ta, koji je radio u laboratoriji, ali ne znam da li je on lično on uzimao krv, jer jednostavno nisam uopšte imao potrebe da boravim u laboratoriji.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je to možda bio Slavko Tomić?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da, njega poznajem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Mehu Džafića ste dobro poznavali, kako ste danas rekli i njegovu porodicu?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Poznato vam je da je dugo godina radio sa Mitrom Vasiljevićem i da je otišao u penziju iz tog preduzeća. Da li je Meho Džafić ikada bio šef Mitru Vasiljeviću, ili ne?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne znam. Ne znam, stvarno ne znam da li je bio ikad šef, ali kao stari radnik vjerovatno su ... Ne znam, ne znam da li je bio šef.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li znate nešto o njihovom odnosu u to vreme, odnosno da li je između njih bilo čega loše bilo, ili je taj odnos, ako uopšte znate, bio korektan?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste kolima išli prema "Vilinoj vlasi", bili ste zaustavljeni na jednom kontrolnom punktu, ako sam dobro razumeo, na raskrsnici Sase – "Vilina vlas"?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U povratku, da li ste prošli pored tog punkta...

SUDIJA HANT: Izvinjavam se, mislio sam da sam čuo da je svedok nešto rekao. Verovatno zato što ni jedan ni drugi ne poštujete uputstva Pretresnog veća. Da li je došlo do odgovora na to poslednje pitanje, kada ste kolima išli u "Vilinu vlas", da li su vas zaustavili na kontrolnom punktu, ako sam ja to pravilno shvatio, znači, na raskrsnici. Ne znam da li je to bilo vaše pitanje, a da li je onda sledeći deo, u stvari, bio odgovor?

prevodioci: Prevodioci konstatuju da nije bilo usmenog odgovora na prvi deo pitanja. Nije bilo usmenog odgovora koji je mogao da se čuje u kabini za prevodioce, stoga ostatak teksta se odnosi na pitanje advokata Odbrane.

SUDIJA HANT: Hvala vam. Ako vam je potreban odgovor na to pitanje, gospodine Domazet, molim vas da to pitanje postavite ponovo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Hvala vam, vaša Visosti. Da, moje pitanje je bilo da li je kontrolni punkt na kome ste bili zaustavljeni, bio na odvajanju puta prema "Vilinoj vlasi" kod Sase?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sledeće moje pitanje je da li ste u povratku, kada ste se vraćali iz "Viline vlas", bili takođe zaustavljani na kontrolnom punktu ili ne?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Opisali ste kako je bio obučen Mitar Vasiljević kada ste ga videli u hotelu "Vilina vlas". Da li ste sem ovog šta ste opisali, dakle, SMB uniformu, šešir i oznake, još nešto na njemu primetili, što bi bilo karakteristično?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne. U tom momentu, ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je imao neku traku oko rukava?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste primetili prilikom polaska iz "Viline vlas", izlaska iz hotela, neki razgovor između Meha Džafića i Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da postavim pitanje ovako, da li je bilo pokušaja da se Mehu, od strane Mitra, doda cigareta i da je Milan Lukić intervenisao, da li se sećate toga?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne. Ja to nisam vidio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Nikakav razgovor između njih dvojice niste zapazili ili pokušaj tako nečeg?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Jednu jedinu riječ od Mitra Vasiljevića ja nisam čuo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pretpostavljam, za celo to vreme u "Vilinoj vlasi", o tome govorite?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Govorim za cijelo vrijeme.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I do kraja do ...

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, da bih bio siguran, znači, vi niste čuli Mitra Vasiljevića da je bilo šta rekao ni u hotelu "Vilina vlas", ni od puta kod Sase do obale Drine?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kada ste došli u hotel "Vilina vlas", videli ste jednog uniformisanog čoveka na ulazu i danas ste ga pominjali, ali niste govorili o njegovom imenu. U ranijim izjavama ste govorili da ste ga veoma dobro poznavali i govorili da je to Momir Savić. Da li je to tačno ili ne?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ja sam rekao danas da sam bacio jedan pogled na osobu koja je stajala u, na predvorju i učinilo mi se da sam ga poznao. Učinilo mi se, rekao sam da je to Momir Savić, to sam ranije izjavio, međutim, pošto nisam 100% siguran, želim da govorim samo o osobama za koje sam 100% siguran, zato sam i rekao danas da nisam siguran da je to ta osoba. Zato sam rekao da mi se učinilo samo da ga poznajem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tako ste rekli i u vašem poslednjem razgovoru sa istražiteljem Pretresnog veća, zar ne?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate da ste i u ranijoj izjavi MUP-u i u prvom saslušanju kod istražitelja 1998. godine govorili između ostalog i ovo, da je to bio Momir Savić i da ste ga dobro poznavali?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Danas ste nam govorili o onom šta se odigravalo na obali Drine i da ste i pored vrlo teške psihičke situacije u kojoj ste bili, dobro čuli da se radilo o tri škljocaja automatskih pušaka?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Međutim, o tome ni u izjavi pred istražiteljem 1998. godine, ni u prethodnim izjavama niste govorili. Da li je moguće da se tada toga niste setili ili se radi o nečemu drugom? Da li možete da objasnite zbog čega to prvi put ove godine iznosite?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: U izjavi koju sam dao 1998. godine istražitelju, kada sam želio da detaljno kažem neke stvari, istražitelj mi je rekao da uopšte nije toliko bitno. Tako da, ako pročitate tu moju izjavu videćete da je to jedna i uporedite sa ovim što sam ja danas rekao, videćete da je to jedna opširnija izjava. Izjavu koju sam dao početkom ove godine gospodine Ib Jul Hansenu je više fokusirana na sam događaj. I gospodin Ib Jul Hansen je želio da se ja, da ja najviše pažnje posvetim samom događaju na obali rijeke Drine. I ako pročitate moju izjavu videćete da je ona baš ka tome i usmjerena.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Slažem se da je apsolutno tome usmerena, ali upravo ovakav podatak koji je karakterističan, a iznosite prvi put posle toliko godina, a veoma je važan ...

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Mogu li samo ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Izvolite.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Na pitanje gospodina Ib Jul Hansena kad sam pošao ka rijeci Drini, pitao me je: "Šta ste čuli?" Rekao sam da sam čuo, posle glasa da li ćemo pucati pojedinačno ili rafalno, da sam čuo kako se prebacuje, kako se prebacuju ručice zatvarača. Gospodin Ib me je tad direktno pitao: "Gospodine, razmislite dobro i sjetite se koliko ste čuli. Možete li registrovati?" Ponovo sam vratio film nazad i siguran sam da sam čuo tri. On me je ponovo pitao: "Jeste li sigurni da ste čuli tri?" Ja sam rekao da jesam i on je to uveo u zapisnik.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li to znači da su sve te puške jedna za drugom repetirane, jer je verovatno nemoguće, u jednom trenutku se ne bi mogla da razaznaju tri škljocaja?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ako čujete, vrlo brzo, povezana, tri škljocaja sa tri različite strane, oni vjerovatno, bez obzira kol'ko brzo oni bili urađeni, možete da registrujete. Pogotovo ako se nalazite u situaciji u kojoj sam se ja nalazio, gdje i najmanja stvar koja se desila je duboko urezana u moje sjećanje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako sam vas dobro razumeo, kažete da su mogla tri škljocaja da se čuju, iako su bila u istom trenutku, obzirom da su sa različitih strana dolazile do vaših, do vas, do vaših ušiju.

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Rekao sam, ako su bili vrlo blizu. Blizu jedan drugog.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Iako ste bili u vrlo teškoj situaciji tada, a sami kažete da ste se usredsredili da što više toga zapamtite, da li ste zapamtili i čuli koliko je hitaca bilo upućeno u prvom mahu ili uopšte ili to ne možete da nam kažete?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: To je bila poslednja stvar koju bi' ja radio u tom momentu, da brojim hice. Ne sjećam se.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, časni Sude, nemam više pitanja.

SUDIJA HANT: Dodatna pitanja, gospodine Grum?

TUŽILAC GRUM: Samo par pitanja, časni Sude.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opisali ste naglasak kojim je govorio taj vojnik. Rekli ste da je govorio ekavicom, da li sam to dobro shvatio?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Odakle obično dolazi osoba sa takvim dijalektom?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Obično dolazi iz Srbije. Ne iz cijele Srbije, iz užeg dijela Srbije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Momir Savić, recite jeste li vi njega viđali onoliko često kao što ste viđali Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VG-32 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM: Nemam više pitanja, časni Sude.

SUDIJA HANT: Meni jedna stvar nije jasna. Da li se ovde tvrdi da ono mesto gde se spominje da su tri puške škljocnule, da li je to bilo u ranijoj izjavi ili nije bilo? U stvari, ovo pitanje upućujem vama. Vi ste pitali: "Zašto to govorite prvi put?" A svedok je rekao: "Ja sam već ranije ove godine govorio o tome sa istražiteljem." Da li vi tvrdite da škljocanja te tri puške nije bilo u ranijoj izjavi?

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, ne. Postoji to u izjavi iz februara ove godine, dakle u toj dodatnoj izjavi istražitelja, ali ne postoji u izjavi datoj istražiteljima 1998. godine.

SUDIJA HANT: Shvatio sam.

ADVOKAT DOMAZET: Ni u policijskim izveštajima, takođe.

SUDIJA HANT: Hvala vam. Gospodine Grum, da li vi želite da uvrstite i dokument sa brojem 133 u dokazni materijal?

TUŽILAC GRUM: Da, izvinjavam se ukoliko sam propustio to da uradim. Tražim da se uvrsti.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, imate li prigovora? To je, znači, dijagram koji je ovaj svedok nacrtao, a koji pokazuje situaciju na obali Drine.

ADVOKAT DOMAZET: Nemam. Nemam prigovor da se uvrsti kao dokazni materijal.

SUDIJA HANT: Hvala vam. To će onda da bude dokazni predmet P133. Gospodine, hvala vam što ste došli ovde da svedočite ... Izvinjavam se, sudija Taja (Taya) takođe ima pitanje za vas.

SUDIJA TAJA: Kada ste otišli iz hotela "Vilina vlas" u pravcu Sase i kad ste ušli u "jugo" zajedno sa Mitrom Vasiljevićem, on je sa sobom imao automatsku pušku tipa "kalašnjikov", da li je to tačno?

SVEDOK VG-32: Ja nisam rekao da sam ušao u auto sa Mitrom Vasiljevićem. Ja sam rekao da kad sam ulazio u auto "jugo", vidio sam da Mitar Vasiljević izlazi, silazi niz stepenice hotela i da je naoružan automatskom puškom. Objasnio sam kako se to moglo desiti jer auto je bilo okrenuto u pravcu Višegrada, a ja, da bi' ušao na mjesto vozača na lijevoj strani, morao sam proći s druge strane auta i u tom momentu sam bio okrenut prema ulazu hotela "Vilina vlas".

SUDIJA TAJA: Kako se držao Mitar Vasiljević u tom trenutku, da li je on tu automatsku pušku uperio u nekoga?

SVEDOK VG-32: Kada je silazio niza stepenice hotela, držao je pušku ovako, za ručicu.

SUDIJA TAJA: Možete li se setiti tačnih reči koje su Meho Džafić i Ekrem Džafić izgovorili dok su molili da im se poštedi život?

SVEDOK VG-32: Koliko se ja mogu sjetiti, da ponovim ono šta sam već rekao, kada su mi naredili da krenem prema rijeci, rekao sam da sam išao vrlo polako i kada sam krenuo, čuo sam Mehu kako sa moje desne strane govori: "Hajde, Mitre ..." i onda sa moje lijeve strane, čuo sam ... *(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... izvinjavam se, žao mi je, čuo sam svog prijatelja kako moli: "Nemojte nas, ljudi, pobiti, pa šta smo vam mi skrivili?" Taj glas, mislim da mi je taj glas više ostao urezan, tako da je napravio jedan prekid onog što je Meho dalje rekao, a nastavio sa glasom koji je meni mnogo, mnogo bliži bio od, koji sam vrlo dobro poznavao, tako da mi je taj glas ostao dublje urezan u sećanje. Ja sam rekao samo ono, par riječi što sam čuo.

SUDIJA TAJA: Koje je tačno reči upotrebio optuženi dok im je odgovarao?

SVEDOK VG-32: Ja nisam čuo. Rekao sam da nisam čuo ni jednu riječ da je on progovorio.

SUDIJA TAJA: Hvala vam.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude?

SUDIJA HANT: Da li neko od zastupnika dweju strana želi da postavi neko pitanje o ovoj temi? Gospodine Domazet, vi imate pravo o tome da govorite prvi, ukoliko to želite?

ADVOKAT DOMAZET: Ne, hvala.

SUDIJA HANT: Hvala. Gospodine Grum?

TUŽILAC GRUM: Ne, časni Sude, ali želio bih da se na strani 96 nepravi redakcija.

SUDIJA HANT: U redu, već radimo na tome.

TUŽILAC GRUM: Hvala.

SUDIJA HANT: Gospodine, hvala vam što ste došli da svedočite pred Međunarodnim sudom, mi smo vam zahvalni na tome. Sada možete da idete.

SVEDOK VG-32: Zahvaljujem što ste mi to omogućili.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, vaš sledeći svedok?

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, gospođica Bauer (Bauer) će da preuzme sledećeg svedoka.

SUDIJA HANT: Koji je to sledeći svedok?

TUŽILAC BAUER: VG-79.

SUDIJA HANT: VG-79? Hvala. Možete da sednete dok čekamo, jer izgleda da imamo neke probleme.

TUŽILAC BAUER: Hvala.

SUDIJA HANT: Dokument na kom stoji pseudonim nosiće broj P72 i biće pod pečatom. Molim vas lepo da pročitate svečanu izjavu koju vam sada sudski poslužitelj pokazuje.

SVEDOK VG-79: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA HANT: Izvolite, sedite. Gospođice Bauer, izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC BAUER

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Gospodine, da li me čujete?

SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Čujem.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Vama je dodeljen pseudonim VG-79 i tako ćemo da vas oslovljavamo u ovom postupku, da li razumete?

SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Razumijem.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Molim vas sada da pogledate komad papira koji će da vam da sudski poslužitelj i da potvrdite da li je na tom listu papira vaše ime i prezime?

SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC BAUER: Hvala vam. I sada to formalno uvrštavam.

SUDIJA HANT: Već smo to uvrstili u dokazni materijal.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Gospodine 79, gde ste živeli 1992. godine?

SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: U Višegradu.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Jeste li bili oženjeni?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Jeste li imali dece?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Imam četvoro djece.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Što ste po nacionalnosti?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Bošnjak.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Želela bih da sada govorimo o vremenu kada je Užički korpus sredinom aprila zauzeo Višegrad. Gde ste se vi nalazili u to vreme?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Bio sam u Rogatici u, izbjegao sam u Rogaticu i vratio se četvrti dan u Višegrad.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Zašto ste se vratili u Višegrad?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Htjeo sam u svoje rodno mjesto, u svoj dom.

prevodioci: Da li svedok može da priča bliže mikrofonu, molim?

SUDIJA HANT: Gospodine, molim vas da se primaknete malo mikrofonu, da pomaknete stolicu, jer vas prevodioci ne čuju dobro. Hvala vam.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li se sećate otprilike kad ste se vratili u Višegrad?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Vratio sam se 17. aprila 1992. godine.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Šta vam se dogodilo po povratku u Višegrad?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Kad sam se vratio u Višegrad, odmah su me odveli u SUP, u Užički korpus.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Ko vas je odveo u SUP?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Užički korpus, vojska, bivša JNA.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Šta su oni učinili sa vama u SUP-u?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Ispitivali me, ne znam ja, nije mi bilo jasno što su me odveli.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: O kakvim su vas stvarima ispitivali?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Ispitivali me kak'a vojska ima u Višegradu, ja nisam, uopšte nikakvu vojsku ni poznav'o prije i ...

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li ste bili pripadnik neke vojske?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Jeste li bili pripadnik bilo kakve političke organizacije?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Jesu li vas oni pitali nešto o oružju?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Jesu, pitali imam kako oružje, ja to nemam i ...

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li su vas na bilo koji način vezali i onemogućili u kretanju?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Nisu, jesu me ispitivali, sjedio, ispitivali me i malo me ma'tretirali.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Kako su vas maltetirali?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Jer, pretresali me i nekom palicom, neki kao policajac da me malo šibao, ono po sjedeći, po butinama, mišićima.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Jesu li vam bilo šta oduzeli?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Jesu mi oduzeli novčanik koji sam uza se imao, nešto para, novca. I, zatim, do nekol'ko vremena vratili to, s tim što, došao je jedan iz ... I rekao da je ovo komandant, da se njemu mora ustati sa stolice, jer sam sjedio na stolici. A to je bio poznati Duško Kornjača iz Čajniča, predsednik SDS-a.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Hvala. Kad su vas pustili, jeste li otišli kući?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Kad su me pustili otišao sam kući. Tamo me je čekao jedan vojnik i pretresao mi kuću. Pretražio mi da vidi ima li u kući oružje kakvo.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li ste nastavili raditi tokom tog vremena?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Dva dana, tri, javio se u firmu i otiš'o sam onda normalno da radim.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li su sve vaše muslimanske kolege nastavile rad?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Svi smo došli, prijavili se, odmah su 38 Muslimana rekli, muslimanske nacionalnosti da ne dolaze na posao, da se javljaju u SUP, tamo gde je policijska stanica bila.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Jesu li se oni vratili na posao u nekom trenutku?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Nisu se vraćali, tamo su odlazili, međutim neki nikad, ni dan danas ih nema koji su otišli, a neki su i preživjeli.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Kada je, otprilike, Uzički korpus napustio grad?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: 18. i 19. maja 1992. godine.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Ko je preuzeo grad?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Neko, ja sam onda radio do 27. maja i meni je šef firme rekao da ne bismo dolazili, on ide na put dva-tri dana, da ne bi dolazili jer neka nepoznata vojska, kažu, sada ima u gradu.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Jeste li čuli bilo šta o tome, kakva je to nepoznata vojska, jeste li čuli da je neko govorio o tome?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Rekli su neki arkanovci, šešeljevci, ja te ljude ne znam, normalno.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Rekli ste da vam je vaš šef rekao da ne dolazite na posao. Šta je on bio po nacionalnosti?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Srbin.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Znači, došlo je vreme kada niste uopšte odlazili na posao?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Jesam. Nisam odlazio jer su me počeli tražiti kući i ja sam sa trojicom kolega bio u skloništu nekom, sklonio se u podrumu.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Znači prestali ste raditi zato jer se niste osećali sigurno?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Rekli ste da ste se skrivali u vašoj kući, ko vas je tražio?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Nepoznata vojska.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li je neko iz vaše porodice video te vojnike?
SVEDOK VG-79 – ODGOVOR: Jeste. Žena i rekla je da nisam kući, da sam na poslu. Nju su pitali gdje, u firmi toj kojoj sam radio, ona je rekla i oni otišli da provjeravaju. Međutim te kolege neke su rekle da sam tu odsutan malo.

SUDIJA HANT: 16.00. je i sada ćemo da završimo sa raspravom. Rasprava će da se nastavi sutra ujutru u 9.30.

Fond za humanitarno pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje